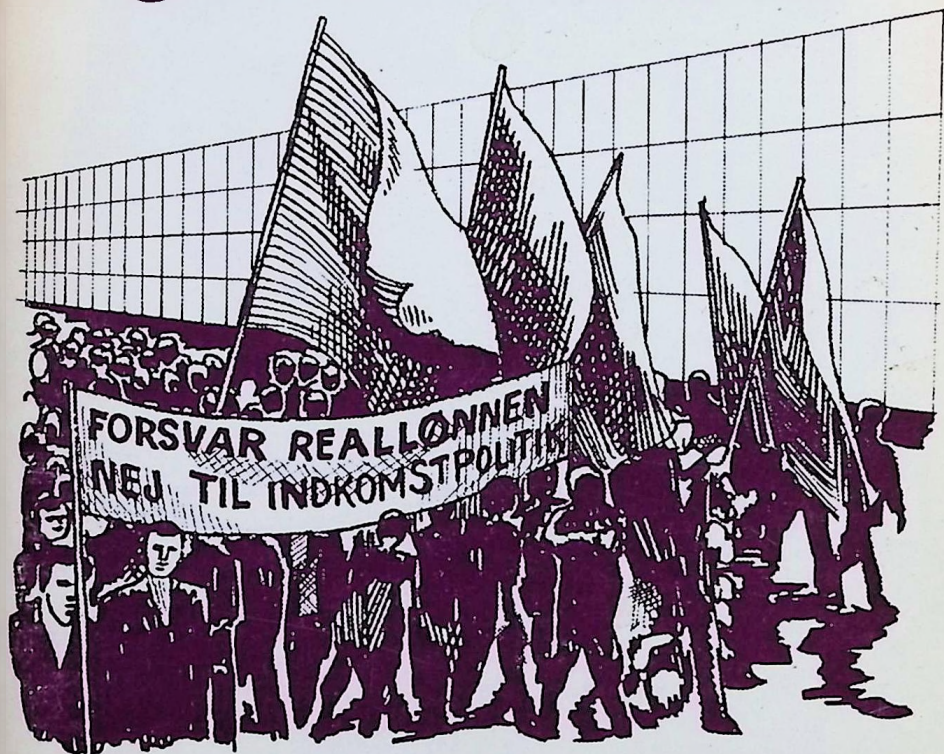

Poul Emanuel

DKP

organisation og rolle

**FORLAGET
TIDEN**

55.~

DKP -

organisation
og rolle

© Forlaget Tiden 1977
Oplag: 3000 eksemplarer
Tryk: Terpo Tryk
2. udgave — 1. oplag
ISBN 87-579-0137-6

Poul Emanuel

DKP – organisation og rolle

Illustrationer:

Jens Nordsø Christensen

Forlaget Tiden 1977

»Det er ikke menneskenes bevidsthed, der bestemmer deres væren, men tværtimod deres samfundsmæssige væren, der bestemmer deres bevidsthed.«

(Karl Marx)

Samfundet er præget af organisationer. Livet igennem lever menneskene med i og omgives af de mest forskelligartede organisationer. Mange gange dagligt møder du organisationen. Du taler om eller lytter til bemærkningen »det må organiseres bedre«.

Organisationen og det at organisere er ikke et nyt, et moderne begreb. Det at organisere er knyttet til menneskets evne, at tænke.

Karl Marx påviste, at kampen mellem modstående klasser har været drivkraften for udviklingen af alle hidtidige samfundsformationer. Den organisation, som slavesamfundet skulle anvende i sin udbytning af slaverne, var en såre enkel og ukompliceret organisation. Det var slaveejernes organisering af deres udbytningsapparat, der alene herskede indtil det øjeblik, hvor udpiningen og udbytningen ikke længere blev tålt af slaverne, til det øjeblik, hvor slaverne erkendte, at skulle de frigøre sig fra slaveriet, blev det kun gennem den organiserede modstand. Slaveoprørene blev den organisation, de besiddelsesløse på dette stadie kunne benytte sig af.

Vort moderne samfund betjener sig af mange organisationer, der kompliceret er flettet ind i hinanden. Monopolernes organisation af udbytningen er et net af tråde med forbindelseslinjer til alle det kapitalistiske samfunds mest centrale myndigheder i lovgivningen, i ordensmagten, i retsvæsenet og de økonomiske organer.

Arbejderklassens frigørelse fra sine udbytttere sker derfor kun ved en stadig stærkere bevidsthed om, at kampen må organiseres. At der må kæmpes ideologisk, politisk og økonomisk, og at der oparbejdes en sådan organisation, der kan anvise

kampens vej, men som også besidder evnen og viljen til at føre kampen.

Selve kampens vilkår og dens nødvendighed betinger grundlaget og karakteren af organisationen.

Når det erkendes, at den hidtidige samfundsudvikling er foregået med klassekampen som drivkraft, skulle det også hurtigt kunne erkendes, at den organisation, arbejderklassen har behov for, er en kamporganisation til opgøret med den herskende kapitalistiske klasse.

I et forsøg på at ville fremstille sig som individets sande forsvare angriber man fra borgerligt hold »organisationernes magt«. I de fleste tilfælde er det fagbevægelsens organisationer, der i den forbindelse menes. Det er en sjældenhed, at røsterne angriber storkapitalens og arbejdsgivernes opbyggede organisering af udbytningen, således som den foregår direkte på arbejdspladserne, og som den foregår gennem finansspekulanternes udnyttelse af statsapparatet.

Det kommunistiske parti bygger sin virksomhed på marxismen-leninismens idé-grundlag og kan med dens videnskabelige metoder analysere den samfundsmæssige udvikling og bidrage til at give arbejderklassen et perspektiv for sin kamp.

Kampen mod klassemodstanderen kan kun føres effektivt, når målsætningen er klar, og når de bedst tænkelige kampmidler er tilvejebragt.

Danmarks kommunistiske Parti's formål er udtrykt i parti-lovenes paragraf 2, der lyder: »Partiet er en frivillig sammenlutning, der er skabt på grundlag af en fælles samfundsopfattelse og lader sig lede af den marxistisk-leninistiske teori. Partiets mål er i spidsen for arbejderklassen at samle folket for at afskaffe kapitalismen i Danmark og indføre det socialistiske samfund, hvor det ene menneskes udbytning af det andet ophæves, og hvor udviklingen til det klasseløse kommunistiske samfund indledes.

I overensstemmelse med arbejderklassens interesser kæmper partiet mod udbytning og reaktion, understøtter og fremmer kampen for at sikre freden og Danmarks nationale uafhængighed og virker for folkets økonomiske, politiske og kulturelle interesser.

I erkendelse af klassekampens internationale karakter samarbejder partiet solidarisk med arbejderklassen og dens partier i alle lande og støtter folkenes frihedsbevægelser mod imperialismen.«

PARTIMEDLEM RETTIGHEDER OG PLIGTER

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI

Navn: _____

Afdeling: _____

Distrikt: _____

Indmeldt: _____

Nr.: _____

Læs partiets presse

		
		
Jul	August	September
Oktober	November	December

Læs socialismens klassikere

MEDLEMSBOG

KONTINGENT

Medlem af partiet

Danmarks kommunistiske Parti er en frivillig sammenslutning af mennesker, som med deres medlemskab tilkendegiver viljen til at deltage i kampen mod det kapitalistiske samfund og for at fremme de socialistiske ideer på grundlag af marxismen-leninismen.

Medlemskabet er udtryk for forståelse af den politiske organisering som en nødvendighed i kampen. Medlemskabet giver en række rettigheder i udformningen af partiets politik og i valg af de ledende organer i partiet. Medlemsrettighederne er fastlagt i partilovenes paragraf 8.

Betingelserne, der knytter sig til medlemskabet, er, at man anerkender partiets program og love og underkaster sig de lovligt truffne beslutninger, samt regelmæssigt betaler sit partikontingent.

Ved optagelsen i partiet får medlemmerne udleveret en *medlemsbog*. Ved en række af partiets møder vil der blive fordret *forevist gyldig medlemsbog* for at kunne give adgang. Medlemsbogen er gyldig, når den udover at indeholde navn, partinummer og indmeldelsesår, afdeling og distrikt, også indeholder kontingentmærker, der tilkendegiver, at partikontingentet er betalt.

Det kommunistiske parti stilles dagligt over for en masse opgaver, og der er derfor brug for, at partimedlemmerne i videst mulig udstrækning deltager som *aktivister og agitatorer* for den socialistiske idé og for partiets politik.

Den ideologiske og politiske bevidsthed spiller en rolle for forståelsen af opgaverne og for til stadighed at kunne være med til at udvikle partiets politik. Det er derfor en opgave for parti-afdelingen at arbejde for, at bevidsthedsniveauet stadig styrkes gennem medlemsmøderne, studiekredsene og kursusvirksomheden, gennem diskussionerne i forbindelse med gennemførelse af aktioner og ved at animere til daglig læsning af *Land og Folk*, og at der stiftes bekendtskab med socialistisk litteratur.

Det forventes, at et *kommunistisk partimedlem* er en god klassekæmper for arbejderklassens interesser. Der stilles krav til den enkelte om aktivitet og indsigt. Udviklingen af en *revolutionær moral* fordrer en tilsidesættelse af det borgerlige samfunds egoisme og individualisme til fordel for fællesskabet. Det er igennem den organiserede indsats, som udfoldes i kollektivet, at den revolutionære ånd kan måles.

Det mest resultatrige bidrag i kampen for arbejderklassens frigørelse ydes ved indsatsen i partiets organiserede arbejde.

DANMARKS
KOMMUNISTISKE
PARTI

LOVE

§ 11. Partiet er opbygget på følgende måde:

a) grundorganisationerne er partiafdelingerne, som ledes af afdelingsledelser, valgt på medlemsmøder,

b) afdelingerne samles i partidistrikter, ledet af distriktsledelser, valgt på distriktskonferencer,

c) partiet ledes af en centralkomité, valgt af partikongressen.

AFDELINGEN ER GRUNDORGANISATIONEN

Partiafdelingen

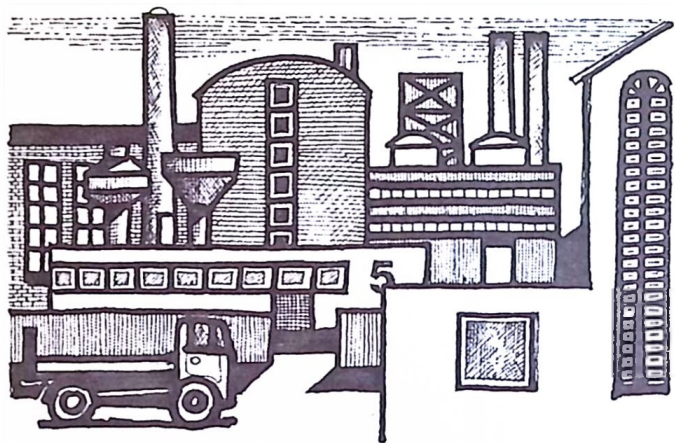
I det kommunistiske parti er medlemmerne organiseret på en sådan måde, at de er sikret deres medlemsrettigheder og samtidig sikret, at der med organisationens aktivitet kan opnås resultater i udbredelsen af partiets politik og standpunkter.

Det kommunistiske parti er medlemmernes parti. Partiet bygger hele sin virksomhed på den organiserede indsats, partiets medlemmer udfolder.

Medlemmerne er tilsluttet en partiafdeling. Partiafdelingerne er *grundorganisationerne* i Danmarks kommunistiske Parti. Således er det præciseret i partilovenes paragraf 11, at: »Grundorganisationerne er partiafdelingerne«.

Det er de principielle opgaver for en partiafdeling, der i det følgende vil blive lagt vægt på.

HVOR ?

PÅ ARBEJDSPLADSER

I BYER OG GADER

Hvor fungerer partiafdelingen?

Det er de indvundne erfaringer i partiets udvikling, der har lært os, at for at løse opgaven som kommunistisk partiorganisation er det nødvendigt, at partiet fremtræder *organiseret* så nært forbundet med arbejderklassen som muligt.

Partiafdelingen er politisk ansvarlig i sit område og har til opgave på alle måder at arbejde for at fremme befolkningens økonomiske, politiske og kulturelle interesser.

Partiafdelingen har størst mulighed for altid at have fingeren på pulsen i afdelingsområdet, hvis den ikke er for stor og ikke dækker for stort et geografisk område.

Danmarks kommunistiske Parti står med sit idé-grundlag og den praktiske politik i arbejderklassens tjeneste. Det er derfor også naturligt, at partiet organiserer og udfolder politisk aktivitet direkte blandt arbejderne.

Det betyder, at på arbejdspladser, hvor der arbejder et passende antal partimedlemmer, kan der dannes en partiafdeling.

I partilovene (paragraf 12) fastsættes det, at partiafdelingerne dannes i byer, bydele, på landet, på arbejdspladser, og hvor centralkomiteen i øvrigt finder det formålstjenligt.

HVAD ER AFDELINGEN ?

**DET ORGANISEREDE UDTRYK FOR
MEDLEMMERNE I OMRÅDET**

Hvad er partiafdelingen?

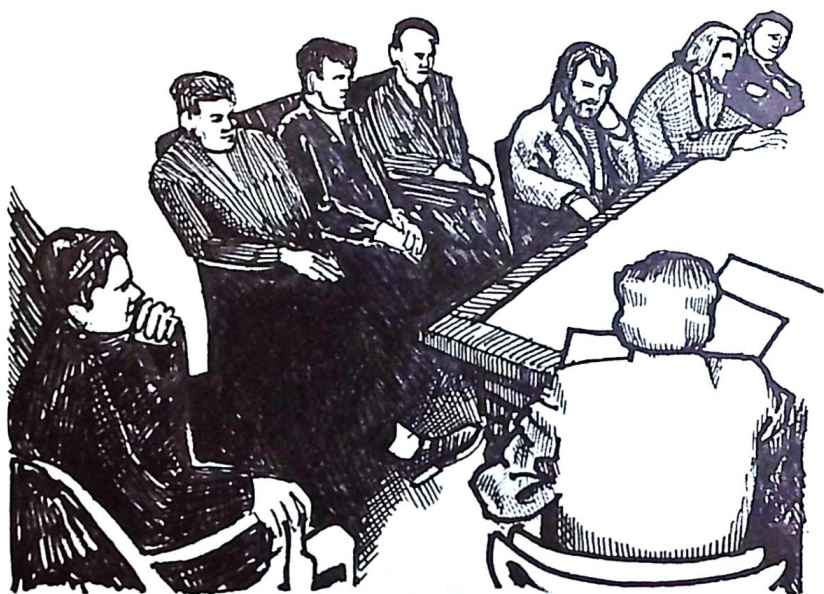
Afdelingen er det organiserede udtryk for partimedlemmerne i afdelingsområdet. Det er i partiafdelingen, at medlemmerne i det daglige kan udøve deres demokratiske medlemsrettigheder ved i diskussioner at fremføre deres synspunkter og forslag og derigennem påvirke udviklingen af partiet og de beslutninger, der skal tages. På baggrund af de truffene beslutninger — den fastsatte målsætning og de stillede opgaver — udgør medlemmerne det *fællesskab*, der handler i enhed.

Det er de enkelte medlemmers deltagelse i aktiviteterne, der styrker fællesskabet og giver det sikreste grundlag for at opnå resultater.

Det må således også høre med til den revolutionæres udvikling at være åben for at lade sig præge af fællesskabet til ny aktivitetsudfoldelse til gavn for det fællesskab, partiafdelingen udgør, og derigennem til gavn for hele partiet og også for den enkelte.

Partiafdelinger samles områdevis i *distrikter*. Det er *centralkomiteen*, der fastsætter distriktsgrænserne, og i forhandling mellem centralkomite og distrikt fastsættes afdelingsgrænserne.

MEDLEMSMØDET:

AFDELINGENS HØJESTE MYNDIGHED

Medlemsmødet

For at det *kollektiv*, partiafdelingen udgør, kan udvikles, må der gives grundlag for, at medlemmerne kan mødes til fælles rådslagninger. Til det formål tjener *medlemsmødet*. For at indarbejde den nødvendige rytme i arbejdet, må der afholdes medlemsmøder med den størst mulige *regelmæssighed*. Det må derfor nøje planlægges, hvornår der skal afholdes medlemsmøder og hvilke emner, der skal sættes til debat.

Selvfølgelig må der i planlægningen være plads for, at der i specielle akutte situationer kan indkaldes til medlemsmøde, for at medlemmerne kan drøfte og tage stilling til, hvordan man skal vurdere situationen, og hvordan man vil løse de opgaver, den indebærer.

Medlemsmødet er afdelingens *højeste myndighed*. Det er på medlemsmødet, at retningslinjer og opgaver besluttet. Een gang om året vælger medlemsmødet *afdelingsledelse*.

Det kommunistiske partis organisationsprincip er den *demokratiske centralisme*, der i sig forener evnen at sikre medlemmernes rettigheder og organisationens handledygtighed. I hele partiets virke må den demokratiske centralismes grundlæggende regler udvikles således, at der sættes spørgsmål til *diskussion*, at der efter diskussionen træffes *beslutning*, og at der på baggrund af beslutning følger den nødvendige *handling* for at nå frem til det bedst mulige resultat. Grundreglerne i den demokratiske centralisme er opridset i partilovenes paragraf 10.

I organisationsprincippet indgår også, at medlemmerne vælger lederne, eller at de af medlemmerne valgte repræsentanter (delegerede) vælger lederne.

MEDLEMSMØDET

VÆLGER AFDELINGSLEDELSE

Medlemsmødet vælger afdelingsledelse

Den afdelingsledelse, der skal vælges, må i antal afpasses afdelingens størrelse. Der er i en afdelingsledelse funktioner, som skal udfyldes, hvad enten afdelingen er stor eller lille, men i alt ledelsesarbejde er det en nødvendighed, at man igennem tilrettelægnings og fordelingen af arbejdet virkelig sikrer, at den tilstræbte funktion kan opfyldes, nemlig *at være en ledelse*.

Det at lede arbejdet foregår gennem forskellige processer. Det er bl. a. ved deltagelsen i diskussionerne, i beslutningerne og deres praktiske omsættelse i handling. Det foregår også ved en *planlægning* af arbejdet, hvor der igennem en *uddelegering* og *forklaring* af opgaverne sker et ledende arbejde.

Endelig er det af meget stor betydning, at der i planlægningen og i hele ledelsesarbejdet foretages en naturlig *kontrol* af arbejdet.

Når der i planlægningen fastsættes forskellige terminer, er det vigtigt, at der på passende tidspunkt foretages en efterkontrollering af, hvor langt man er kommet med opgavernes løsning, således at eventuelle mangler kan afdækkes og nye beslutninger derudfra kan træffes for at sikre opgaven gennemført i henhold til den målsætning, der var fastlagt.

For at medlemsmødet og møderne i afdelingsledelsen kan få det bedst mulige forløb, må der forberedes en *dagsorden*, hvor der i forberedelserne til mødet gøres overvejelser om, hvad de enkelte punkter skal føre henimod. Det er også en gylden regel, at der føres en *beslutningsprotokol*, hvoraf det fremgår, hvad der er besluttet, hvem der skal gøre hvilket, og hvornår det skal være gjort.

Beslutninger i sig selv skaffer ingen resultater. Det er den aktive udfoldelse på baggrund af beslutningerne, der giver grundlaget for resultaterne. Er der foretaget en god information af medlemmerne, gennemført en fornuftig planlægning og arbejdet sat under ansvarlig ledelse, så er forudsætningerne tilvejebragt for et gunstigt resultat. Det er afdelingsledelsens ansvar at tilrettelægge arbejdet.

Medlemsmødet, der skal vælge afdelingsledelsen, bestemmer i henhold til partilovene (paragraf 46) selv, under hvilken form afstemningen om ledelsen skal finde sted.

**AFDELINGSLEDELSEN, ET KOLLEKTIV MED
FORSKELLIGE OPGAVER:
FORMAND – SEKRETÆR – KASSERER
STUDIEKREDSLEDER – FAGLIG LEDER
GARANTFONDLEDER – LITTERATURLEDER
AGITATIONSLEDER – BLADLEDER**

Afdelingsledelsen

Det kollektiv, afdelingsledelsen udgør, udarbejder i fællesskab planer og forslag til forelæggelse på medlemsmødet. Når medlemsmødet har behandlet problemerne og taget sine beslutninger, er det afdelingsledelsens opgave at få arbejdet tilrettelagt, så flest mulige af afdelingens medlemmer inddrages i de aktiviteter, der skal i gang.

I særlig grad må afdelingsledelsen være opmærksom på forberedelsen af medlemsmødet for at sikre det politiske liv i afdelingen udviklet bedst muligt.

Afdelingsledelsen udfylder forskellige funktioner, og det er ikke imod kollektivitetens princip, at de enkelte kammerater får specielle ansvarsområder. Uanset størrelsen af ledelsen bør funktionerne som formand, kasserer og sekretær betragtes som faste funktioner, der altid besættes.

Formanden er ansvarlig for at få ledelsesarbejdet til at fungere og tegner i øvrigt partiafdelingen politisk. Kassereren er ansvarlig for afdelingens økonomi. Kassereren skal føre afdelingens regnskab og er samtidig hovedansvarlig for, at medlemmerne afkræves det fastsatte *partikontingent*. På medlemsmødet, hvor der vælges afdelingsledelse, forelægger kassereren regnskabet, efter at det er revideret af afdelingens *revisor*. Sekretæren har en afgørende funktion med at føre forhandlingsprotokollen og sørge for kontakt til medlemmerne. Sekretæren er endvidere formanden behjælpelig med forberedelserne af punkterne på dagsordenen til såvel ledelses- som medlemsmøderne.

Afdelingens størrelse bestemmer i en vis udstrækning hvor mange andre funktioner, der skal dækkes ind i afdelingsledelsen. Der kan således være tale om *blad- og garantfondleder (e)* til at forestå tilrettelægnings af bladsalg og indsamling af garantfonsbidrag og andre indsamlinger, som måtte blive organiseret til fordel for Land og Folk.

En anden meget vigtig funktion i afdelingsledelsen er *skolingslederen*. For hele tiden at kunne udvikle partiskolingen er det vigtigt, at en kammerat følger dette arbejde og udarbejder planer for studiekredse, weekendkurser og foredragsrækker og animerer til læsning af litteratur og tidsskrifter.

Da arbejdet med at bringe partiets politik ud i befolkningen er en meget vigtig funktion for partiafdelingen, er en *agitationsleder* også et hverv, der bør dækkes ind i afdelingsledelsen.

I større afdelinger kan der endvidere være tale om at have kammerater i afdelingsledelsen med specielt ansvar for det *faglige arbejde, freds- og solidaritetsarbejdet, kommunalarbejdet, ungdomsarbejdet, litteratursalg* osv.

Der kan også i tilknytning til afdelingsledelsen benyttes en arbejdsform med etablering af forskellige arbejdsgrupper eller udvalg til at tage sig af det praktiske arbejde med sådanne mere specielle emner.

I de afdelingsområder, hvor der fungerer en *DKU-afdeling*, er det naturligt, at en repræsentant for DKU deltager i afdelingsledelsens arbejde med det for øje at kunne koordinere partiafdelingens og DKU-afdelingens aktiviteter.

JANUAR	FEBRUAR	MARTS
T 1 Nylårsdag 1	F 1	F 1
O 2	L 2	L 2
T 3	S 3	S 3
F 4	M 4	M 4
L 5	T 5	T 5
S 6 Helt. 3 konger	O 6 FOREDRAG	O 6 KOMMUNEVALG
M 7	T 7	T 7
T 8	F 8	F 8
O 9	L 9	L 9
T 10	S 10	S 10 CK-MØDE
F 11	M 11	M 11
L 12	T 12	T 12
S 13	O 13 AKTIVMØDE	O 13
M 14	T 14	T 14
T 15	F 15	F 15
O 16	L 16	L 16
T 17	S 17	S 17
F 18	M 18	M 18
L 19 CK-MØDE	T 19	T 19
S 20	O 20 FOREDRAG	O 20
M 21	T 21	T 21
T 22	F 22	F 22
O 23	L 23	L 23
T 24	S 24 Fastelavn	S 24
F 25	M 25	M 25
L 26	T 26	T 26
S 27	O 27 FOREDRAG	O 27
M 28	T 28	T 28 Dr. Ingrid
T 29	F 29	F 29
O 30	L 30 LAND OG FOLK	L 30
T 31	S 31 KONFERENCE	S 31

MAJ	JUNI
O 1 1. MAJ MØDE	L 1
T 2	S 2 Pinsedag
F 3	M 3 2. pinsedag 23
L 4 AGITATIONSKURS	T 4
S 5 CHILEMØDE	O 5 Grundlovsdag
M 6	T 6
T 7	F 7
O 8	L 8
T 9	S 9
F 10 Bededag	M 10
L 11	T 11
S 12	O 12
M 13	T 13
T 14	F 14
O 15	L 15 Valdemarsdag
T 16	S 16
F 17 KULTURAFTEN	M 17
L 18	T 18
S 19 CK-MØDE	O 19
M 20	T 20
T 21 AKTIVMØDE	F 21
O 22	L 22 LANDSMØDE
F 23 Kr. himmelf.	S 23 SKT. HANS-STELNIE
L 24	M 24 Skt. Hansdag 26
T 25	T 25
S 26	O 26
M 27	T 27
T 28	F 28
O 29	L 29
T 30	S 30
F 31	

AFDELINGSLEDEREN PLANLÆGGER

Planlægning

I et afdelingsområde melder der sig mange forskelligartede opgaver. Den almindelige politiske udvikling vil hele tiden stille opgaver, hvor det i første række gælder at udfolde agitation for partiets stillingtagen til de rejste problemer. Imidlertid stiller den politiske situation også sådanne opgaver, der kræver, at afdelingen tager initiativ over for andre partier, faglige organisationer eller grupper deraf, med henblik på i samarbejde med disse at udløse aktioner og bevægelser.

Forskellige lokale forhold kan også melde sig med opgaver. Det kan dreje sig om *en strejke* på en arbejdsplads, det kan være *skoleproblemer*, *boligspørgsmål*, *kommunalanliggender* o. lign.

Selve partiafdelingen har en række faste opgaver i forholdet til medlemmerne, der skal løses på baggrund af det diskuterede og tilrettelagte arbejde.

Da der således hele tiden er et væld af opgaver, der presser sig på, er en grundig planlægning af afdelingens og afdelingsledelsens arbejde meget vigtig. Den rigtige planlægning giver mulighed for at udnytte kræfterne rigtigt.

Det drejer sig ikke om at kunne fylde enkelte kammeraters lommebøger eller kalendere med en række aftaler, men om at få lagt arbejdet ud til såmange kammerater som muligt.

Det er afdelingsledelsen, der igennem sine diskussioner må finde frem til at *prioritere* opgaverne således, at både landspolitiske og lokale spørgsmål tilgodeses med indsats af arbejdskraft.

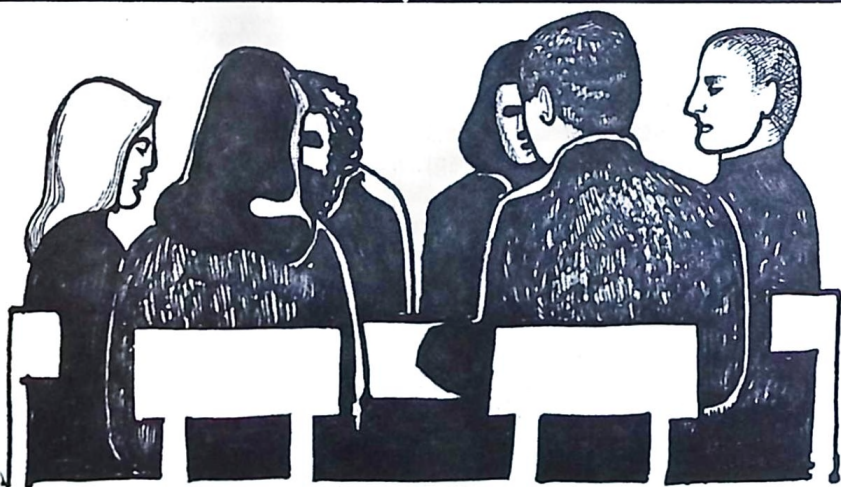
I bestræbelserne for at planlægge er det godt at have for øje, at planlægningen ikke fører til skematisme. Planerne skal ikke gøres strammere, end at der altid er plads til at kunne svare igen på en aktuel situation, med den nødvendige mobile indsats.

Forudsætningen for, at planlægningen kan opfylde sin funktion, er, at der arbejdes i henhold til planlægningen. Derfor må medlemmerne have *information* om planerne og have *behørigt varsel* i form af indkaldelse til de forskellige arrangementer, der er indarbejdet i planerne, hvad enten det er møder, studiekredse, bladsalg, demonstrationer eller andre former for opgaver, der skal kaldes sammen til.

Planlægningen må således drøftes i afdelingen. Det er forståelsen af *opgaven* og *dens karakter*, der giver det sikreste grundlag for aktiv indsats og dermed for at opnå resultater i arbejdet.

SKOLING – STUDIEKREDSE – KURSUS

Partiskoling

Samfundsudviklingen og de stadig skiftende politiske situationer stiller store krav til partiets organisationer. For at kunne beherske de skiftende situationer er viden om idégrundlaget og kendskab til den praktiske politik helt afgørende. At blive medlem af Danmarks kommunistiske Parti betyder ikke, at man automatisk kan være på højde med kollektivets samlede viden og erfaring. Det sker ved en udvikling med tilegnelse af teoretisk viden og ved deltagelse i praktisk aktivitet med partiets opgaver.

Partiet vil med sin indsats i arbejderklassen arbejde frem til et opgør med det monopolkapitalistiske samfund. Det forudsætter, at der sker en stadig stigende bevidstgørelse af klassen. Denne historiske opgave kræver et stærkt ideologisk og politisk niveau hos partiets medlemmer, og for at fastholde og stadig udvikle dette niveau må der foregå en *partiskoling* i den marxistisk-leninistiske teori og partiets program.

Partiskolingen må foregå i *alle led* af partiet. Den skal ikke føres løsrevet fra det daglige arbejde, men indgå som en bestanddel sideløbende med partiets andre aktiviteter.

Skolingsarbejdet i partiafdelingen må i de fleste tilfælde koncentrere sig om *medlemsmøder med foredrag*, foredragsrækker, afholdelse af *studiekredsé* og gennemførelse af *weekendkursus*.

Sådanne former for skolingsarbejde har til formål at udvide kendskab til og forståelse for partiets mål og veje, men også at give øget inspiration til den *enkelte til selvstændigt* at studere politisk og teoretisk litteratur.

Partiafdelingens skolingsarbejde må stå under ledelse af *skolingslederen*, der må koordinere arbejdet med initiativer, der udgår fra distrikt og centralkomiteens skolingsudvalg.

Afdelingen knytter kontakt

Skal en *kommunistisk partiorganisation* fungere, kan livet ikke leves isoleret i partiafdelingen. I første række er det nødvendigt med kontakt til *distrikt og distriktsledelse* med henblik på den koordinering af indsatsen, der må finde sted i hele distriktsområdet. Distriktet dækker et geografisk område og omfatter et antal partiafdelinger, i overensstemmelse med beslutninger truffet i centralkomiteen.

Distriktet afholder én gang årligt ordinær *distriktskonference*, hvortil partiafdelingerne sender sine valgte delegerede. På distriktskonferencen behandles områdets politiske og organisatoriske spørgsmål. Der vælges distriktsledelse. Hvert tredje år afholdes *partikongres* — partiets højeste myndighed — og på distriktskonferencer forud for partikongressen vælges delegerede til kongressen.

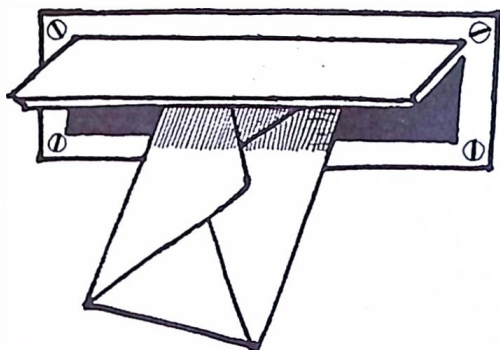
Partiafdelingen må endvidere være i forbindelse med *centralkomiteen* og dens forskellige organer, hvad enten det er *forretningsudvalg, partisekretariat, fagligt sekretariat, Land og Folks redaktion* eller et af de udvalg, der arbejder i tilknytning til centralkomité og forretningsudvalg. Af sådanne udvalg arbejder: *fagligt udvalg, økonomisk-politisk udvalg, boligpolitisk udvalg, kulturpolitisk udvalg, kvindepolitisk udvalg, miljø-politisk udvalg, freds- og solidaritets-udvalg, skolingsudvalg og agitationsudvalg.*

Partiafdelingen kan rette forespørgsel og stille forslag til udvalgene.

Afgørende for partiafdelingen og for aktiviteten i afdelingsområdet er kontakten til *masseorganisationerne*. Partiets rolle som organiserende kraft kommer til udtryk i det arbejde, partiets medlemmer kan udføre i organisationer som fagbevægelse, lejer- og boligbevægelse, freds- og solidaritetskomiteer, ungdomsbevægelsen og lignende organisationer.

Informationen om og kontakt til arbejdet i sådanne organisationer foregår igennem det arbejde, det enkelte medlem udfører. I jo højere grad kommunisterne i masseorganisationerne får tilført *tillidshverv og funktioner*, jo større bliver kravet til partiafdelingen om at finde former, der understøtter de enkelte kameraters arbejde ved diskussioner, men også sikrer, at erfaringerne fra masseorganisationerne kan indgå i vurderingerne i partiafdelingens stillingtagen til initiativer og aktivitetsudfoldelse.

KONTAKT TIL MEDLEMMERNE:

PR. POST

MEDLEMSBLAD

GRUPPELEDER

Kontakt til medlemmerne

Afdelingsledelsen må i sit arbejde nøje påse, at der er kontakt til alle medlemmer i afdelingen. Kontakten fra afdelingsledelsen kan have forskellige former. Der kan foretages en *gruppeinddeling*, hvor en kammerat påtager sig at være *gruppeleder*, der sørger for, at medlemmerne i gruppen opkræves for partikon-
tingent, garantfond, og at der sælges litteratur. Hvis ikke par-
tiafdelingen gennem postvæsenet udsender mødeindkaldelser, så må gruppelederen også være ansvarlig for formidlingen af mødeindkaldelser til medlemmerne.

En udmærket kontakt til medlemmerne er gennem et *afdelingsmedlemsblad*, som tilsendes eller udleveres til alle medlemmerne. Et sådant blad kan indeholde meddelelser om møder, arrangementer og andre aktiviteter, der foregår i løbet af måneden. Der kan gives information om de forskellige sider af afdelingens arbejde. Det er en nyttig kontakt til medlemmerne mellem afdelingsmøderne. Det giver den information, der kan skabe forståelsen for at tage del i aktiviteterne.

Kontakten til og informationen af medlemmerne er et led i at drage stadig flere ind i løsningen af de forskellige opgaver. Skal kontakten til medlemmerne være mest mulig effektiv, må afdelingsområdet ikke være for stort og antallet af medlemmer i afdelingen heller ikke være større, end at man altid kan indkalde eller informere alle afdelingens medlemmer.

KOMMUNISTERNE ARBEJDER I FAGBEVÆGELSEN

DISKUTERER TAKTIK OG OPGAVER
MED PARTIAFDELINGEN

Arbejde i fagbevægelsen

Kommunisterne tilstræber med deres indsats i fagbevægelsen at gøre den til en kamporganisation i arbejderklassens interesse. For at bringe den faglige linje i overensstemmelse med medlemmernes interesser vil kommunisterne fremføre en aktiv faglig politik og samtidig modvirke reformisternes hang til at gøre de faglige organisationer til bureaukratiske administrationsorganer.

Partiafdelingen må i tilrettelægningsen af arbejdet animere til, at der foregår kommunistisk arbejde på arbejdspladser, i faglige klubber og fagforeninger, ud fra den fagpolitiske linje, partiet har udarbejdet.

Udbredelse af agitationsmateriale og salg af Land og Folk til arbejdskammerater på arbejdspladserne og i fagforeninger med fremlæggelse af kommunisternes syn på de faglige og politiske problemer danner grundlag for, at de faglige klubber og fagforeninger udvikler en aktiv holdning til gavn for de på arbejdspladsen beskæftigede eller for fagforeningens medlemmer.

Fagbevægelsen står med sine fagforeninger og klubber direkte overfor kapitalens repræsentanter udtrykt i arbejdsgiverne og arbejdsgiverforeningen. Det er derfor naturligt, at kommunisterne i deres kamp mod kapitalismen overalt tilstræber at styrke fagbevægelsens positioner på en aktiv fagpolitisk linje.

I erkendelse af den rolle, det kommunistiske parti spiller i arbejderklassens udvikling og kamp, tilstræber kommunisterne på arbejdspladser, i de faglige klubber og fagforeningerne at få de mest aktive og bevidste blandt arbejdskammeraterne til at søge optagelse i Danmarks kommunistiske Parti.

For at styrke det samlede bevidsthedsniveau i partiafdelingen og dermed yderligere udvikle partiet, må det være et gennemgående led i arbejdet i og med masseorganisationerne — altså også fagbevægelsen — at taktik og opgaver diskuteres i partiafdelingen.

**KOMMUNISTERNE ARBEJDER
BLANDT UNGDOMMEN**

**DISKUTERER TAKTIK OG OPGAVER
MED PARTIAFDELINGEN**

Arbejde blandt ungdommen

Den indsats, der kan udøves blandt ungdommen, har mulighed for at give mangefold resultat. Af hensyn til udviklingen af partiet må der hele tiden foregå en virksomhed, der skaber grundlag for at trække unge medlemmer til partiet.

De unge kommer ofte med et åbent blik for den politiske agitation, og det betyder, at partiafdelingen kan sikre sig en større mobilitet i sit arbejde.

Ungdommen er en naturlig forbundsfælle for arbejderklassen og en afgørende faktor i kampen mod imperialismen og dens følgesvende i den hjemlige politik.

Det vil give partiafdelingen større kontaktflade, når man forer de i partiet ophobede erfaringer med det unge gå-på-mod. Det vil være i partiafdelingens interesse, at der i området fungerer en DKU-afdeling, og at man i samarbejde med den kan rejse de for ungdommen mest brændende problemer.

DKU er en selvstændig organisation, men dens idémæssige og politiske målsætning er sammenfaldende med partiets. En nær kontakt mellem partiafdeling og DKU-afdeling vil sikre den naturlige arbejdsfordeling.

Men igen understreges reglen, at det er i *afdelingen*, der diskuteres taktik og opgaver.

**KOMMUNISTERNE ARBEJDER I
I SOLIDARITETSBEVÆGELSERNE**

**DISKUTERER TAKTIK OG OPGAVER
MED PARTIAFDELINGEN**

Freds- og solidaritetsarbejde

Danmarks kommunistiske Parti tager stilling til udviklingen i verden på grundlag af den *proletariske internationalisme*. Det betyder, at vi i den praktiske politik udvikler solidaritet med arbejderklassen i de enkelte lande, udvikler solidaritet med de folk, der kæmper mod imperialistisk aggression, eller folk, der er udsat for ny-kolonialistisk udbytning eller lider under følgerne af mangeårigt kolonivælde.

I erkendelse af de socialistiske landes øgede indflydelse og rolle støtter vi og udbreder kendskab til og forståelse for de aktive bestræbelser, der udfoldes af de socialistiske lande i fællesskab eller enkeltvis for at øge afspænding og fred og i opbygningen af de nye samfund. Partiafdelingen må vurdere situationen og undersøge, hvorledes der kan udvikles aktivitet for at samle en solidaritetsbevægelse.

Ved etablering af *komiteer og/eller arbejdsgrupper* kan der i fælles aktion med andre organisationer og enkeltpersoner dannes det politiske grundlag, hvorpå arbejdet skal udvikles.

De kræfter, partiafdelingen sætter ind på denne opgave, må så, i tråd med de øvrige deltagere i samarbejdet, påtage sig arbejdet.

På baggrund af partiets program, der rækker videre end den *afgrænsede* opgave, vil det være naturligt, at partiets *selvstændige analyser og standpunkter* fremlægges gennem agitationsmaterialer og møder, således at det også bliver gjort befolkningen bekendt, hvordan Danmarks kommunistiske Parti bedømmer situationen.

Jo stærkere den kommunistiske organisation er, i jo højere grad kan kommunisterne indgå i det bredere *enhedsarbejde* i udviklingen af omfattende freds- og solidaritetsbevægelser.

Også hvad arbejdet i freds- eller solidaritetskomiteerne angår, gælder det, at *taktik og opgaver* diskuteres i partiafdelingen.

KOMMUNISTERNE ARBEJDER I LEJERFORENINGER

DISKUTERER TAKTIK OG OPGAVER
MED PARTIAFDELINGEN

Arbejde i lejer- og boligbevægelse

Alle mennesker er berørt af det spørgsmål, der kan sammenfattes i *det at bo*. Den stadig omsiggribende spekulation i boligen rejser grundlæggende *politiske og økonomiske spørgsmål*, som partiet i sit program tager stilling til.

I de enkelte afdelingsområder stiller der sig spørgsmål om at arbejde for *beskyttelse af lejerne*, sikring af indflydelse på ejendommenes drift i henhold til gældende bestemmelser osv.

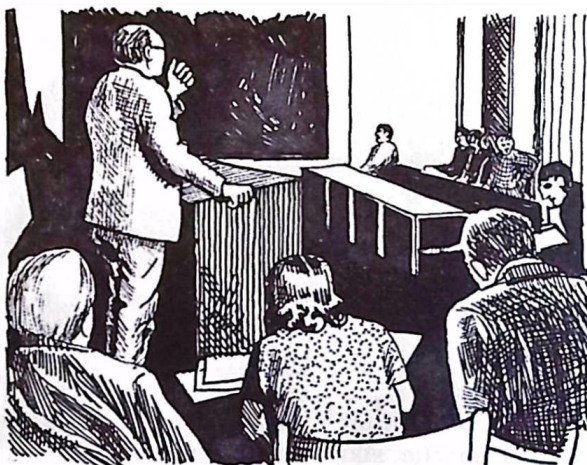
Derfor arbejder kommunisterne også i lejerforeningerne og andre organisationer, som varetager interesser imod bolig- og jordspekulanterne.

Som i andre masseorganisationer er det nødvendigt, at kommunisterne fremtræder med forslag og arbejdskraft. Det gælder i lejerforeninger, i andelsboligforeninger, i beboerforeninger og beboerråd, men det gælder også i udviklingen af forskellige *boligbevægelser*, hvor et mere præcist politisk spørgsmål er grundlaget, f. eks. »mod ejerlejligheder« eller »vælt boligforliget«.

På dette område er partiets selvstændige rolle også åbenbar, fordi partiet har den mest vidtgående politik. Derfor må partiet også selvstændigt tage initiativer til agitation, til aktioner (boligbesættelser, demonstrationer, underskriftindsamlinger osv.) for at markere partiets holdning, og samtidig udfører kommunister arbejde i masseorganisationerne.

Forudsætningen for at opnå resultat er den størst mulige forståelse af opgaven, og derfor diskuteres der *taktik og opgaver* i partiafdelingen.

KOMMUNISTERNE ARBEJDER I KOMMUNALRÅD I LOKALRÅD I FORÆLDRERÅD

DISKUTERER TAKTIK OG OPGAVER MED PARTIAFDELINGEN

Lokalpolitisk arbejde

I dagligdagen rejser sig en række spørgsmål og problemer for menneskene. Det gælder også for familier med børn, hvor børnene skal anbringes i vuggestuer, børnehaver, fritidshjem eller skoler.

I sådanne institutioner har de *kommunistiske forældre* også opgaver at løse i form af forslag og initiativer ved medarbejderskab i *forældreråd* eller *forældreforeninger*.

Partiafdelingen kan i den forbindelse virke for, at der af de kommunistiske forældre dannes arbejdsgrupper eller interessegrupper, som koordinerer dette arbejde i overensstemmelse med den generelle stillingtagen, men selvfølgelig afpasset efter de konkrete institutioners specielle forhold.

For andre befolkningsgrupper gælder det samme. Det kan

være, at der findes pensionistforeninger, hvor der bør virkes af kommunister, eller andre interesseorganisationer, hvor der kan organiseres en modstand mod følgerne af det borgerlige samfunds politik.

Udviklingen i Danmark går i samme retning som i andre kapitalistiske lande med økonomisk koncentration, og hvor befolkningens tilkæmpede demokratiske rettigheder kun kan virke under en stadig aktivitet i befolkningen.

Kommunisterne har erklæret sig som forkæmpere for stadige demokratiske erobringer til befolkningen frem imod det kapitalistiske samfunds omstyrtelse.

I partiafdelingen kan bestræbelserne for udvidelse af demokratiet indgå i udviklingen af forskellige pressionsgrupper, der ønsker medindflydelse og påtaleret. I større kommunale koncentrationer kan *lokalråd* være udmærkede organer, der har vist, at de har kunnet øve pression over for kommunalbestyrelsen.

Det er op til kommunisterne og partiafdelingen at tilrettelægge sit arbejde således, at der i denne form for massearbejde også gives et klart billede af de eksisterende klasse modsætninger i afdelingens område, samtidig med at grundlæggende synspunkter af partiets program bliver fremholdt.

For at sikre, at sådanne spørgsmål bliver draget frem, er det nødvendigt, at man i partiafdelingen diskuterer *taktik* og de *opgaver*, som i denne forbindelse melder sig.

Lokal- og/eller kommunalpolitik kan der arbejdes med i alle partiafdelinger, også hvor der ikke er kommunister i kommunalbestyrelsen. Uden at falde for parlamentariske illusioner er det klart, at pladser, partiet kan tilkæmpe sig i kommunalbestyrelser eller folketing, kan bruges til at føre en politik frem i arbejderklassens interesse. Det forudsætter nøje kontakt mellem de valgte repræsentanter og partiafdelingen, således at de lokale problemer kan bearbejdes til forslag eller forespørgsler.

Partiafdelingen har endvidere en stor opgave i at udvikle agitation om den stilling, de valgte repræsentanter tager. Derigennem skaber man oplysning og forståelse for kommunisternes politik, og det er grundlaget for, at man i forbindelse med de *politiske valg* kan gennemføre en *valgekamp*, der giver mange stemmer på kommunisternes kandidater.

Dette arbejde udvikles også for at skaffe partiet kontakt og indflydelse til en stadig stigende kamp mod det kapitalistiske system. Derfor diskuteres der *taktik* og *opgaver* i partiafdelingen.

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

samtaler tryksager
møder film teater
udstillinger sang
musik plakater
plancheudstillinger
tegninger billeder

AGITATION PLANLAGT – SYSTEMATISK

Agitation

Et meget vigtigt arbejdsområde for partiafdelingen er agitation for partiet, dets presse, politik og idé. Erfaringen har lært os, at agitationsarbejdet giver det bedste resultat, når de mennesker, man retter agitationen til, i størst mulig udstrækning *genkender problemet fra deres egen situation*.

Det er endvidere nødvendigt, at agitationen ikke overlades til tilfældigheder, men at den føres *planmæssigt og systematisk*.

Agitationsvirksomheden omfatter mange former. Der agiteres gennem samtale, gennem tale ved møder, gennem udbredelse af tryksager, gennem billeder og tegninger ved udstillinger eller agitationsboder. Der kan agiteres gennem plakater, gennem film, ved teater, musik og sang.

Sammenkædning af de forskellige agitationsformer giver endnu flere variationer, men af hensyn til forståelsen må agitationen være så enkel som mulig og undgå at komme til at »flimre«.

For at kunne lave planmæssigt og systematisk agitationsarbejde må det nøje overvejes, hvad det er, man præcist vil agitere for. Dernæst må det gennemtænkes *til hvem og hvor* man skal rette agitationen. Ud fra disse overvejelser må selve *praktiseringen* finde sted, alt efter hvilken agitationsform der besluttet anvendt.

Agitationens formål er at skabe *forståelse for, tilslutning til og bevægelse om* de dele af vores politik, der fremføres i agitationen. Centralt udarbejdet agitationsmateriale må anvendes til understøttelse af mere landsdækkende initiativer.

Kommunister i folketinget

Land og Folk

6 mandater til DKP - men reaktionær flertal

Onsdag 5. december 1972, Nr. 42, 32. udgave, 1. side

Kommunisternes store valgsejr

Knud Jespersen om valget

Land og Folk

Gennembrud for DKP

Rekorddeltagelse i folketingsvalget

Onsdag 5. december 1972, Nr. 42, 32. udgave, 1. side

Valgdagen i fotos

Første valgperiode

Stemmetælling

Kommunisterne ind

AGITATION VED SALG AF LAND OG FOLK

Agitation gennem Land og Folk

Den systematiske oplysning om partiets politik gennemføres bedst igennem den daglige information i Land og Folk.

Stillingtagen til de aktuelle spørgsmål må bringes for at hjælpe partiets aktivister, men også for at udbrede oplysning

om kommunisternes holdning så hurtigt som muligt. Dermed spiller Land og Folk rollen som *politisk nyhedsformidler*, men også som en *mobiliserende og organiserende* faktor i partiets arbejde. Dette er selve grundlaget for det *politiske kampblad*.

Der må være en nøje sammenhæng i brugen af alle andre agitationsformer og *udbredelsen* af Land og Folk.

Den masseagitation, der udfoldes gennem løbesedler, plakater, tryksager, møder, gadeteatre o. lign., belyser ting og skaber interesse. Land og Folk kan gøre det samme i mere begrænset omfang (oplaget), men kan til gengæld gå dybere i problemerne og dermed underbinde og fastholde de politiske initiativer. En øget indsats for en større udbredelse vil så være medvirkende til, at de politiske resultater også slår om i større organisationsresultater i form af flere læsere, nye medlemmer og nye partiororganisationer.

Land og Folk-salg er derfor et særdeles vigtigt led i agitationsarbejdet. Sammenkæder man bladsalget med en *plancheudstilling* og uddeling af agitationsmateriele og reklame for Land og Folk, kan bladsalget gøres til en mere omfattende politisk aktion.

Kan man så yderligere arbejde med Land og Folk og *sikre, at politiske spørgsmål fra det lokale område* bliver behandlet i bladet, så giver man Land og Folk større autoritet og dermed grundlag for ny forøgelse af oplaget.

Omfanget af Land og Folks udbredelse har en afgørende forbindelse med den vælgertilslutning, partiet skal have ved de politiske valg. Det er derfor indlysende, at jo oftere bladet læses, des større er overbevisningsmulighederne. Det gælder derfor om, at der *tegnes nye abonnenter*, at der foregår *gadesalg* på faste steder, og at der sker en systematisk udvidelse af bladsalg direkte på *arbejdspladser* og uddannelsesinstitutioner.

I partiafdelingen må det nøje fastlægges, hvem der skal sørge for at rekvirere aviserne gennem bestilling til Land og Folks ekspedition, hvem der skal sørge for, at de bringes til salgsstedet. Men afgørende er det også, at der sker en meget regelmæssig afregning for solgte blade. Det hjælper bladets samlede økonomi, og det giver også den bedste mulighed for at undgå tab.

AGITATION – EGNE PUBLIKATIONER

Lokal agitation

I fortsættelse af tidligere bemærkninger om, at agitationen må være knyttet så nært til de lokale problemer som muligt, skal det understreges, at erfaringen siger, at den af *partiafdelingen selv udformede agitation* i langt de fleste tilfælde giver de bedste resultater.

Lokalt udarbejdet agitationsmateriale kan bedst beskrive lige netop de problemer, der rejser sig på stedet.

Formen for agitationen bør i hvert enkelt tilfælde nøje overvejes. I mange tilfælde vil udsendelsen af en løbeseddel nok være det hurtigste, men man skal ikke regne det for den eneste form.

Ved beslutningen om at udgive en tryksag må det nøje tages i betragtning, *hvilket format tryksagen ønskes i*. Når *teksten* er klar, må det også tilrettelægges, *hvilke illustrationer*, der tænkes anvendt.

Dernæst må *oplaget* fastsættes ud fra en bedømmelse af den specielle sag, tryksagen omhandler, og hvor meget man mener, aktivisterne kan sikre uddelt.

Skal tryksagen fremstilles i *et trykkeri*, skal de her nævnte ting være klar, når bestillingen afgives.

Det er ligeledes nødvendigt, at man gør sig overvejelser om, hvorvidt der skal bruges *mere end én farve*.

Illustrationer eller farve virker som ekstra blikfang og giver et sympatisk indtryk. Det skal altid påses, at teksten ikke står *for massiv*.

Imidlertid kan meget agitationsmateriale fremstilles på tilgængelige kontormaskiner som duplikatorer og små offsetmaskiner. Ved benyttelsen af elektro-stencils eller offset-plader kan mange artikler fra Land og Folk hurtigt viderefremstilles i større oplag til brug i de lokale områder.

Der kan i partiafdelingen dannes en speciel *agitationsgruppe*, hvor agitationslederen sørger for fordeling af opgaverne.

Det bør være afdelingsledelsen, der *godkender teksten*, men det kan være arbejdsgruppen, som udformer materialet redaktionelt og teknisk. Det gælder selvfølgelig, uanset om det er en tryksag, en sangtekst, planchemateriale eller lignende.

Der er i den lokale agitation gjort gode erfaringer med udgivelse af *periodiske blade*, hvori *lokale politiske problemer* rejses, men hvori man også kan viderebefordre landspolitiske spørgsmål og for den sags skyld også vigtige internationale spørgsmål.

Ved udsendelse af sådanne blade er *regelmæssigheden* meget vigtig. Det fordrer, at der er *sikret økonomi* til mere end det nummer, der udgives umiddelbart, hvor ideen fremkommer og bliver vedtaget.

Når *periodiske blade* udgives, kan der rettes henvendelse og opfordringer til læserne om at yde økonomisk støtte.

Har man sikret en regelmæssig udgivelse, er det endvidere en fordel, at der sikres en fast *grundstamme af læsere* ud fra princippet, at den tilbagevendende agitation er den, der vil have størst påvirkningsmulighed.

Den tekniske udformning må afpasses efter de økonomiske og redaktionelle muligheder. I visse tilfælde kan man starte med

duplikerede blade, for så efterhånden at anvende en mere avanceret fremstillingsform og måske udgive et større oplag.

I det lokale arbejde kan en anden agitationsform med held anvendes. Ved siden af den almindelige *dagspresse*, udgives også en række *distrikts- eller annonceorganer*. Gennem artikler om partiafdelingens virksomhed, gennem *læserbreve* kan man ad denne vej komme i forbindelse med en meget stor læserskare. Jo mere afpasset artiklen er til problemerne i det lokale område, des større muligheder er der for at få artiklerne optaget.

Plancheudstillinger på gader eller pladser eller ved indkøbscentre er en meget velegnet agitationsform. Plancherne kan fra gang til gang veksle i sit emnevalg. Det kan organiseres ved, at der er foretaget en *standardisering* af planchestativerne, og at selve udstillingsmaterialet er udformet, så det let kan foretages udskiftninger af tekst og billeder.

I forbindelse med plancheudstillingen foretages uddeling af agitationsmateriale, salg af Land og Folk og forskellig litteratur. Der kan også holdes korte *agitationstaler* eller gennemføres *gadeteater* for yderligere at påkalde folks opmærksomhed.

Litteratursalg indgår også i agitationsarbejdet. Formerne for salget kan variere efter de lokale betingelser. En *litteraturleder* vælges og gøres ansvarlig for dette arbejde. Opgaven for litteraturlederen er at sikre, at der altid er litteratur fra Forlaget Tiden til salg ved afdelingens arrangementer. At gennemføre litteratursalg er medvirkende til den ideologiske udvikling hos køberne, det agiterer for vore standpunkter, og det kan samtidig være et solidt bidrag til afdelingskassen, idet der ydes en pæn procent fra forlaget til afdelingerne.

Litteratursalg kan også ske ved etablering af *bogcafeer* eller *bogkiosker*. I partiområder, hvor man råder over egne faste lokaler, bør litteratursalg være en fast bestanddel af aktiviteterne i lokalerne.

MØDER

Mød kommunisterne

fredag den 22. februar kl. 19,30

Offentligt møde

Land og Folks kulturaften

Fredag den 17. maj kl. 19.30
i Land og Folks hus, Dr. Tværgade 3

★ DANMARKS RADIO -
Hvad SKAL DEN BRUGES TIL?

Indtædere: Ole Espersen, MF

Hartling-regeringen skal væk

Danmarks kommunistiske Parti i Hovedstaden
indkalder til

AKTIVMØDE

Tirsdag den 21. maj kl. 19.30
i Odd-Fellow Palæet, Bredgade 28

OFFENTLIGT MØDE

Hvad betyder syv kommunister på rådhuset

Tirsdag den 21. maj kl. 19.30
i Sollegårdens festsal,
Sollegade 1

Partiets formand Knud

Danmarks kommunistiske Ungdom - Danmarks kommunistiske Parti

Offentlig møde om situationen i det sydlige Afrika

Fredag den 7. december kl. 19,30
i Land og Folks hus, Dr. Tværgade 3,
store sal.

To illegalt optagede film
fra det sydlige Afrika vises.

Entré kr. 5

Arr.: Danmarks kommunistiske Parti
Danmarks kommunistiske Ungdom Hovedstaden.

AKTIVMØDE

Valgrets resultater og nye fremstød

Om dette taler partiformand

KNUD JESPERSEN

Torsdag den 6. december kl. 19,30
i Odd-Fellow Palæet, Bredgade 28

Gyldig medlemsbog til DKU og DKP giver adgang

**OFFENTLIGE — ÅBNE — DISKUSSION
PANEL — SPØRGE — KRYDSILD**

Agitation gennem møder

I bestræbelserne for at udbrede partiets synspunkter må *mødevirksomheden* ikke mangle. På møder kan interesserede få lejlighed til mere direkte kontakt med personer, der repræsenterer partiet, og eventuelt få lejlighed til at stille vedkommende spørgsmål.

Offentlige møder kan gennemføres ud fra forskellige betragtninger. Der kan anlægges den vurdering, at afholdelsen af et offentligt møde er indledningen til en bestemt kampagne, der så skal følges op med uddeling af agitationsmateriale. Men man kan også anlægge den vurdering, at det offentlige møde danner afslutning på en etape eller direkte afslutning af en kampagne.

Vigtigt er, at man i partiafdelingen er opmærksom på situationer, hvor politiske eller faglige spørgsmål presser sig på, og derudfra nøje tager stilling til indkaldelse af et offentligt møde.

I overvejelserne må det indgå, hvilket emne mødet skal indkaldes på. Desuden må det overvejes, om det vil være en fordel at *arrangere mødet som et diskussionsmøde* med talere fra forskellige partier, eller om mødet skal gennemføres således, at det alene er partiets synspunkter, der fremlægges.

Forberedelserne af et møde er meget vigtigt for opnåelse af et godt møderesultat. Tilrettelægningsen og fordelingen af de forskellige opgaver må ligge hos afdelingsledelsen eller mødeudvalget.

Når beslutning er truffet om, at der skal afholdes møde, må der træffes aftale om *leje af lokale*, ligesom der skal *skaffes indleder*, og endelig skal der forberedes reklame for mødet.

Agitationen for mødet kan foretages gennem løbesedler og plakater og ved annoncering. Vigtigt er det at informere pressen om afholdelse af mødet. Er pressen informeret, er der mulighed for en foromtale af arrangementet, og endvidere er der dermed også et større grundlag for et eventuelt referat fra mødet.

I forberedelserne af mødet tilrettelægges det, hvem der skal løse de forskellige opgaver, der knytter sig til gennemførelsen af mødet. Således må det aftales, hvem der sørger for *billetsalg ved indgangen*, hvis der skal tages entré. Endvidere må det være aftalt, hvem der *åbner mødet* og byder tilhørerne velkommen og præsenterer mødets talere og leder forløbet af mødet.

Rammerne omkring mødet spiller en stor rolle. Derfor må det før mødet undersøges, om der i lokalet kan udsmykkes med f. eks. faner og plakater, blomster eller andet.

Et eller flere borde, hvor der kan fremlægges agitationsmaterialer og litteratur, må anbringes således, at de er let tilgængelige for mødedeltagerne.

Mødelederen bør gøre mødedeltagerne opmærksom på muligheden for at stille spørgsmål eller deltage i diskussionen. Mødelederen må også agitere for de fremlagte materialer og gøre opmærksom på, at der er mulighed for at blive *medlem af det kommunistiske parti*.

Mødets karakter er bestemmende for, om der skal være *indslag af film* eller optræden af *underholdningsgruppe* eller anden *kunstnerisk optræden*.

Der findes mangeartede mødeformer. Der kan praktiseres *panelmøder*, hvor et panel sættes til at diskutere det fastsatte emne

indbyrdes og med mødedeltagerne. Der kan være tale om *krydsildsmøder*, hvor en eller to personer bliver udspurgt af f. eks. et par journalister eller af mødedeltagerne.

Der kan også gennemføres *spørgemøder*, hvortil der i forreklamen er indkaldt skriftlige spørgsmål, og hvor der yderligere gives mødedeltagerne lejlighed til at fremsætte spørgsmålene direkte over for den kammerat, der er anmodet om at besvare spørgsmålene.

Uanset mødeformen er det afgørende, at vi får så mange mennesker i tale som overhovedet muligt. Derfor må mødet forbedres godt ved en veltilrettelagt agitation og reklame og ved at sikre en god ramme om mødet.

Er disse ting taget i betragtning, er der også tilvejebragt betingelser for et godt udfald af mødet.

Land og Folk

Tirsdag 6. november 1973 - Nr. 22 - 32. årgang - 1,50 kr.

Fortsat strejke på Esbjergs havn

En 25 hvarmarkejere der på strejke på skibe og på Esbjerg havn over for Kær og Inderskov. Debut og Thomsen Landbrugsselskab har besluttet at fortsætte strejken. Arbejdere har ikke været tilbage på arbejde, og strejken fortsætter. Der er ingen afslutning på strejken. Der er ingen afslutning på strejken. Der er ingen afslutning på strejken.

Flere tusind engelske metalarbejdere demonstrerer i London. (Foto AP)

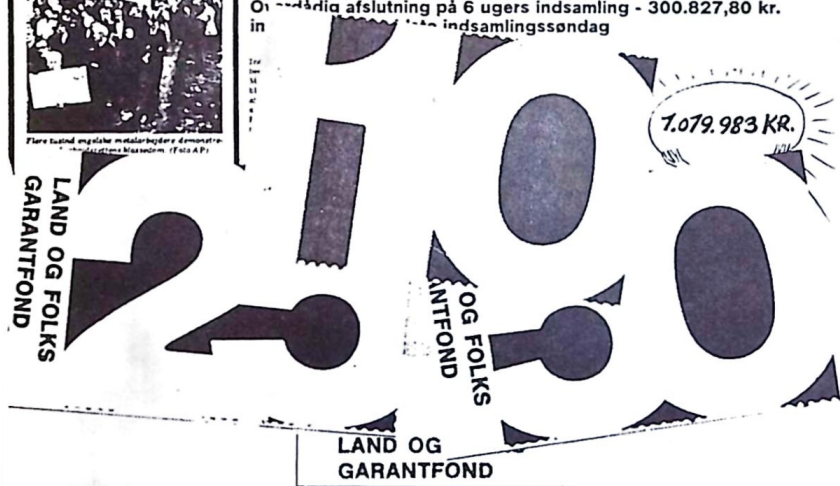
LAND OG FOLKS GARANTFOND

Glæde blandt de medlemskøbt på indsamlingssøndag, da foreningens Hare Brønne på sin repræsentationssamling i det store rum i det tidligere rådhus i København. (Foto AP)

Over én million kr. til Land og Folk

Over én million afslutning på 6 ugers indsamling - 300.827,80 kr. in

LAND OG GARANTFOND

ØKONOMI GARANTFOND – INDSAMLING

Økonomi

Finansieringen af arbejdet i en revolutionær organisation, som Danmarks kommunistiske Parti, spiller en meget stor rolle og fordrer også en del tid. Udfoldelsen af de forskellige aktiviteter kræver økonomi. Det må ikke være manglende økonomi, der for-

hindrer et initiativs gennemførelse. Derfor må finansieringen af partiarbejdet i alle led af partiet indgå i planlægningen af arbejdet. Det er en politisk opgave at sikre det tilstrækkelige økonomiske grundlag for partiaktiviteterne.

Det er partiets medlemmer og sympatiserende, der finansierer partivirksomheden, hvad enten det gælder partiorganisationen, bladudgivelsen, agitationsarbejdet, mødeaktiviteten, skolearbejdet, ja — kort sagt, hele partiarbejdet.

Det er erkendelsen af det nødvendige organiserede arbejde, der er grundlaget for kammeraternes vilje til at yde økonomiske ofre. Formerne hvorunder økonomien fremskaffes har forskellige retninger, men koncentrerer sig hovedsageligt omkring følgende: partikontingentet, avissalget, herunder annonceindtægter, bogsalg, salg af tryksager, indsamlinger og tilskud.

Partikontingentet må afdelingsledelsen sikre opkrævet hos de enkelte partimedlemmer, enten gennem en opdeling af afdelingen i et *gruppesystem*, hvor der er en kammerat, der gøres ansvarlig for gruppen (gruppeleder eller opkræver), eller at der holdes faste *indbetalingsdage*, hvor medlemmerne kan komme og betale kontingent, garantfond osv.

Den regelmæssige månedlige opkrævning giver mulighed for den jævnlige kontakt, og desuden giver det en vis stabilitet i partikassen. Det vil endvidere lette arbejdet, når medlemsbøgerne ved årsskiftet skal ombyttes.

Regnskab og føring af regnskabsbog er kassererens opgave. En fast regnskabsføring sikrer et nøje overblik over den forhåndenværende økonomi. Det er kassererens opgave at forhindre, at der opstår gæld og tilgodehavender. Ved jævnligt at fremlægge regnskabet på medlemsmøderne og ved at revisorerne følger regnskabsudviklingen kan man skabe interesse og forståelse for økonomien.

Garantfonden og indsamlinger til Land og Folk er opgaver, som kan skaffe os kontakt og vise, hvordan ytringsfrihedens vilkår er.

Det er nødvendigt, at de finansielle spørgsmål ikke bliver rutinesager, men at det stadig overvejes, hvordan nye metoder kan tages i anvendelse for at skaffe penge.

At skaffe penge til det kommunistiske parti er ikke en administrativ, men i høj grad en politisk opgave, og som sådan må finansieringsproblemer og økonomiproblemer indgå i det daglige arbejde.

UNDERTEGNEDE ANMODER OM OPTAGELSE

**DANMARKS
KOMMUNISTISKE
PARTI**

Navn _____

Adresse _____

(eventuelt logo) _____

Fødselsdato og _____

Stilling _____

Fagforening _____

Arbejdsplads _____

Tillidskriver _____

(eventuelt logo) _____

Fødselsdato og _____

Stilling _____

Fagforening _____

Arbejdsplads _____

Tillidskriver _____

(dato) _____

Tidligere med _____

Tidligere med _____

Optagelsen anbefales af _____

Adresse _____

I bekræftende _____

(dato) _____

UNDERTEGNEDE ANMODER OM OPTAGELSE

**DANMARKS
KOMMUNISTISKE
PARTI**

Undertegnede anmoder om optagelse i
Danmarks Kommunistiske Parti

Udfyldes med _____

Navn _____

Adresse _____

Stilling _____

Fagforening _____

Arbejdsplads _____

Tillidskriver _____

Tidligere med _____

(dato) _____

(Dato) _____

(Personlig underskrift) _____

Udfyldes af anbefaleren _____

Optagelsen anbefales af _____

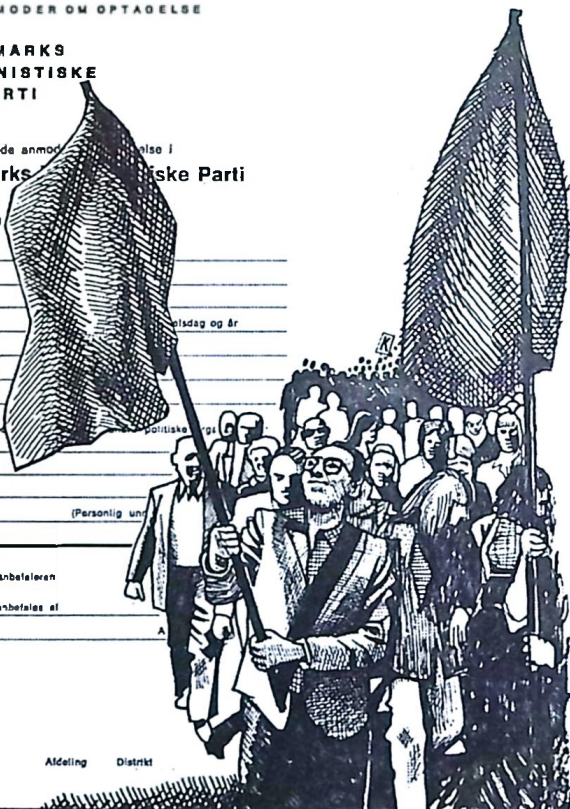
Adr. _____

Optagelsen anbefales af _____

Adresse _____

Aldring _____

District _____

**VI SKAL VÆRE FLERE –
TEGN NYE MEDLEMMER**

Vi skal være flere

For at modsvare den stadig stigende forståelse af den organiserede kamp, må det indgå som en fast bestanddel af partiafdelingens virke hele tiden at arbejde for, at der optages nye medlemmer i partiet. Fra partiafdelingens side må der føres et agitations- og overbevisningsarbejde over for en kreds af personer, som på det givne tidspunkt opfordres til at *søge optagelse i partiet*.

På arbejdspladser og uddannelsessteder og i de forskellige masseorganisationer kommer kommunisterne i forbindelse med og arbejder sammen med kolleger eller studiekammerater, og de mest bevidste må inddrages i partiets rækker.

Politiske fremstød må følges op af bestræbelser for at hverve nye medlemmer. Det skaber nye kontakthaver og giver ny inspiration og skaffer flere aktiviteter til næste fremstød. En stadig tilgang af medlemmer betyder, at forankringen af partiafdelingen bliver bedre.

Optagelsen af partimedlemmer sker ved at vedkommende udfylder en *indmeldelsesblanket*. På indmeldelsesblanketten påfører et partimedlem sin underskrift som anbefaler, hvis vedkommende kan anbefales. Derefter forelægges optagelsesbegæringen for *afdelingsledelsen eller medlemsmødet*. Det er partiafdelingen, der optager de nye medlemmer, og distriktsledelsen skal godkende optagelsen.

Tilgang af nye medlemmer skaber muligheder for nye grundorganisationer, og derfor må det også hele tiden være med i specielt distriktsledelsernes overvejelser, om der skal dannes nye partiafdelinger på arbejdspladser eller i geografisk bestemte områder.

Det kommunistiske parti er og skal være en levende mekanisme, som ikke går i stå, men stadig tilføres ny kraft ved tilgang af nye medlemmer. Det kommunistiske parti er og vil fortsat være medlemmernes parti.

Bilag

A: Love for Danmarks kommunistiske Parti

B: Struktur og organisation

C: Kongresresolution

D: Tale på kommunalpolitisk konference

E: Tale på organisationskonference

Bilag A: Love

I Partiets navn

§ 1. Partiets navn er *Danmarks kommunistiske Parti*.

II Partiets formål

§ 2. Partiet er en frivillig sammenslutning, der er skabt på grundlag af en fælles samfundsopfattelse og lader sig lede af den marxistisk-leninistiske teori. Partiets mål er i spidsen for arbejderklassen at samle folket for at afskaffe kapitalismen i Danmark og indføre det socialistiske samfund, hvor det ene menneskes udbytning af det andet ophæves, og hvor udviklingen til det klasseløse kommunistiske samfund indledes.

I overensstemmelse med arbejderklassens interesser kæmper partiet mod udbytning og reaktion, understøtter og fremmer kampen for at sikre freden og Danmarks nationale uafhængig-

hed og virker for folkets økonomiske, politiske og kulturelle interesser.

I erkendelse af klassekampens internationale karakter samarbejder partiet solidarisk med arbejderklassen og dens partier i alle lande og støtter folkenes frihedsbevægelser mod imperialismen.

III Medlemskab

§ 3. Medlem kan enhver være, som er fyldt 18 år, og som anerkender partiets program og love, arbejder for partiet, underkaster sig de lovligt truffne beslutninger og regelmæssigt betaler partikon-tingent.

§ 4. Optagelse i partiet sker i partiafdelingerne, men optagelsen skal godkendes af distriktsledelsen.

§ 5. Tidligere medlemmer kan kun optages efter godkendelse af forretningsudvalget og efter ud-

taelse af den grundorganisation, de tidligere var medlemmer af.

§ 6. Ledende personer fra andre partier kan kun optages efter godkendelse af centralkomiteen.

IV Medlemmernes pligter og rettigheder

§ 7. Ethvert medlem er forpligtet til:

a) efter evne og mulighed at deltage i organiseringen og ledelsen af massernes aktioner for dagskravene og i arbejdet for at styrke partiets forbindelse med masserne og virke for partiets politik.

b) efter evne at bidrage til udformningen og gennemførelsen af partiets politik.

c) at rette sig efter partibeslutninger og være med til at føre dem ud i livet. Enhver lovlig truffet beslutning er bindende, så længe den ikke er ændret, eventuelt efter anke til højere instans.

d) at bekæmpe tendenser til politisk klikedannelse og personhævdelse.

e) at øge sine politiske kundskaber og sit kendskab til socialismens teori, blandt andet ved regelmæssigt at læse partiets presse.

f) at optræde på en sådan måde i organisationsvirksomhed, over for arbejdskammerater og i øvrigt, at det gavner partiet.

g) at være medlem af en fagforening, hvis dette er muligt.

§ 8. Ethvert partimedlem har ret til:

a) i partiet at deltage i fri kritik og diskussion om partiets politiske og praktiske virksomhed.

b) at rette henvendelse angående partiet og dets medlemmer til en hvilken som helst instans i partiet.

c) på sin afdelings møder og

som delegeret til konference eller kongres at deltage i valg og andre afgørelser og øve indflydelse på partiets arbejde, dets medlemmers og organers virksomhed.

d) at fremføre sine synspunkter i ethvert tilfælde, hvor der skal træffes beslutninger, som angår den pågældende selv.

§ 9. Den, som handler imod partiets love eller lovlige partibeslutninger, eller som på anden måde ved sin optræden svækker partiets enhed eller skader dets anseelse,

den, som groft sløser under udførelsen af opgaver, vedkommende har påtaget sig, og

den, som udviser mangel på vagtsomhed over for arbejderklassens og partiets fjender eller direkte går dem til hænde, kan gives en kammeratlig tilrettevisning eller irettesættelse, afskæres fra valg til partifunktioner for en tid, afsættes fra partifunktioner og udelukkes af partiet.

Beslutning herom tages af distriktsledelsen eller af centralkomiteen efter motiveret indstilling af den pågældende afdeling, distriktsledelsen eller forretningsudvalget.

En indstilling fra forretningsudvalget om eksklusion kan dog sættes i kraft med øjeblikkelig virkning.

Distriktsledelsens beslutninger kan indankes for centralkomiteen. Centralkomiteens beslutninger for kontrolkommissionen eller kongressen, og kontrolkommissionens beslutninger for kongressen.

Anklager skal undersøges omhyggeligt, og den, klagen er rettet mod, skal have fuldt kendskab til klagens begrundelse. Vedkommende skal have adgang til skriftligt og mundtligt at udtale

sig, dog bestemmer centralkomiteen og kongressen selv, om den pågældende skal have adgang til mundtligt at redegøre for sit standpunkt for disse instanser.

V Partiets struktur

§ 10. Det ledende princip i partiets opbygning er den demokratiske centralisme, hvilket betyder:

a) at alle partiets ledende organer fra nederst til øverst skal vælges af medlemmerne eller af de af medlemmerne valgte delegerede,

b) at alle ledelser skal aflægge regelmæssig beretning for medlemmerne,

c) at mindretallet skal underordne sig flertallet,

d) at partiorganer og medlemmer har pligt til at efterleve højere partiorganers beslutninger.

§ 11. Partiet er opbygget på følgende måde:

a) grundorganisationerne er partiafdelingerne, som ledes af afdelingsledelser, valgt på medlemsmøder.

b) afdelingerne samles i partidistrikter, ledet af distriktsledelser, valgt på distriktskonferencer.

c) partiets ledes af en centralkomité, valgt af partikongressen.

I byer, hvor der er flere afdelinger, vælges en byledelse. For hovedstadens vedkommende gælder reglerne i afsnit VIII.

VI Partiets grundorganisationer

§ 12. Partiets grundorganisationer er partiafdelingerne, som dannes i byer, bydele, på landet, på arbejdspladser, og hvor centralkomiteen i øvrigt finder det formålstjenligt. Afdelingernes område og størrelse fastsættes af di-

striksledelsen, i byer med flere afdelinger af byledelsen.

§ 13. Partiafdelingernes opgaver er:

a) at arbejde på alle områder for at fremme befolkningens økonomiske, politiske og kulturelle interesser,

b) at virke politisk, organisatorisk og agitatorisk blandt befolkningen for partiets politik og beslutninger,

c) at hverve nye medlemmer til partiet og nye læsere til partiets presse og

d) at drage omsorg for medlemmernes skoling og teoretiske og praktiske kendskab til partiets program og politik.

§ 14. Medlemsmødet, der er afdelingens højeste myndighed, indkaldes af afdelingsledelsen, når den skønner det nødvendigt, dog som regel én gang om måneden. Ekstraordinære afdelingsmøder indkaldes af distriktsledelsen, eller når en tredjedel af afdelingens medlemmer forlanger det. På medlemsmødet i september vælges afdelingsledelsen og to revisorer.

§ 15. Afdelingsledelsen konstituerer sig selv og består almindeligvis af: formand, kasserer, sekretær samt eventuelt flere, alt efter afdelingens størrelse og behov. Afdelingsledelsen, der leder og kontrollerer arbejdet, er øverste myndighed mellem medlemsmøderne.

§ 16. Ekstraordinære valg af ledelse kan finde sted på foranledning af afdelingsledelse, byledelse eller distriktsledelse, eller hvis et medlemsmøde, der er indkaldt til dette formål, forlanger det. Såfremt et medlem af ledelsen fratræder, vælges en stedfortræder på førstkomende medlemsmøde.

§ 17. Forud for distriktskonferencen vælger medlemsmødet delegerede til denne.

§ 18. I byer med flere afdelinger vælger disse en byledelse. Byledelsen kontrollerer og sørger for samarbejde mellem afdelingerne i byen. Byledelsen leder det lokal-politiske arbejde og tilrettelægger fælles arrangementer. Byledelsen danner mellemlid mellem afdelingsledelserne og partiets højere instanser, ligesom den fordeler kontingentmærker, indsamlingsmateriale o. lign til afdelingerne.

§ 19. I byer med 5 afdelinger og derunder består byledelsen af afdelingsformændene suppleret med byledelsens formand, kasserer, sekretær og eventuelt andre, der alle vælges på et fælles medlemsmøde.

§ 20. I byer med 6 afdelinger eller derover vælges byledelsen på en konference, bestående af repræsentanter valgt af medlemsmøder i forhold til afdelingernes medlemstal.

§ 21. Byledelsen vælges for ét år ad gangen. Ekstraordinære valg af byledelse kan finde sted på byledelsens og distriktsledelsens foranledning, eller når halvdelen af partiafdelingerne forlanger det.

§ 22. Byledelsen indsender regnskabsoversigt til distriktsledelsen hvert kvartal.

VII Distriktsorganisationerne

§ 23. Partiafdelingerne samles områdevis efter centralkomiteens nærmere bestemmelser i distrikter. Den højeste myndighed i et distrikt er distriktskonferencen, der ordinært indkaldes én gang om året. De delegerede til distriktskonferencen vælges af afdelingerne i overensstemmelse med en

repræsentationsordning, der bestemmes af centralkomiteen. På distriktskonferencen behandles distriktsledelsens beretning, forslag fra afdelinger, distriktsledelse og centralkomité. Det reviderede regnskab forelægges til godkendelse, ligesom distriktskonferencen vælger distriktsledelse og to revisorer. Ekstraordinære distriktskonferencer indkaldes af distriktsledelsen, centralkomiteen eller når et antal afdelinger, der repræsenterer mindst en tredjedel af distriktets medlemmer, kræver det. Distriktsledelsesmedlemmer, der ikke er valgt som delegerede til distriktskonferencen, har ikke stemmeret om beretningen, men til de øvrige punkter.

§ 24. Distriktsledelsen er distriktets højeste myndighed mellem distriktskonferencerne. Den træder så vidt muligt sammen mindst én gang om måneden.

§ 25. Til at udføre det løbende arbejde vælger distriktsledelsen et sekretariat, hvis størrelse bestemmes af distriktsledelsen.

VIII Hovedstadsorganisationen

§ 26. I hovedstadsområdet oprettes distrikter efter centralkomiteens nærmere bestemmelser. Centralkomiteen fastsætter desuden efter forhandling med de københavnske partiorganisationer retningslinjerne for arbejdsformen i hovedstadsområdet.

IX Partikongressen

§ 27. Kongressen er partiets højeste myndighed. Kongressens delegerede vælges på distriktskonferencer. Ordinær partikongres afholdes hvert tredje år. Kongressens indkaldelse samt dens dagsorden bringes til medlemmernes kundskab ikke senere end to måneder før dens afhol-

delse. Ekstraordinær partikongres indkaldes af centralkomiteen, eller når partiorganisationer, der repræsenterer mindst en tredjedel af partiets medlemmer, kræver det. Repræsentationsreglerne fastsættes af centralkomiteen landsdelsvis og særskilt for hovedstadsområdet efter partiorganisationernes medlemstal. Forslag til kongressen kan stilles af distriktskonferencerne og de delegerede, og skal være centralkomiteen i hænde senest én måned før kongressens afholdelse. Ved indkaldelse af ekstraordinær kongres kan forretningsudvalget for korte nævnte tidsfrister.

§ 28. På den ordinære kongres behandles:

- a) centralkomiteens beretning,
- b) partirevisorernes og kontrolkommissionens beretning,
- c) spørgsmål om partiets program og love,
- d) vigtige politiske og organisatoriske spørgsmål samt indkomne forslag,
- e) valg af centralkomité,
- f) valg af kandidater til centralkomiteen,
- g) valg af kontrolkommission bestående af fem medlemmer,
- h) valg af to revisorer.

§ 29. Centralkomiteens størrelse og antallet af kandidater til centralkomiteen bestemmes af kongressen.

Ingen kan samtidig være medlem af centralkomité og kontrolkommission. Revisorerne kan ikke være medlem af centralkomité og kontrolkommission.

§ 30. Centralkomitémedlemmer og kandidater, der ikke er valgt som delegerede til kongressen, har ikke stemmeret ved afstemningen om beretningen, men til de øvrige punkter.

Kontrolkommissionens med-

lemmer har stemmeret undtagen til beretningerne.

X Centralkomité, forretningsudvalg og partisekretariat

§ 31. Centralkomiteen er partiets højeste instans mellem kongresserne. Den repræsenterer partiet, leder partiets politiske og organisatoriske virksomhed, organiserer og leder de forskellige partiforetagender, vælger ledende funktionærer ved parti og presse.

§ 32. Kandidater, kontrolkommission og andre kan efter indbydelse deltage i centralkomiteens møder, dog uden stemmeret.

§ 33. Centralkomiteen konstituerer sig selv og vælger et forretningsudvalg, som er ansvarlig for det løbende politiske og organisatoriske arbejde og varetager den centrale ledelse af partiet mellem centralkomitémøderne. Antallet af dets medlemmer bestemmes af centralkomiteen. Centralkomitémøder finder så vidt muligt sted mindst én gang hveranden måned.

§ 34. Forretningsudvalget står til ansvar over for centralkomiteen og aflægger beretning på centralkomitémøderne.

§ 35. Til at lede det daglige arbejde vælger forretningsudvalget et partisekretariat, hvis størrelse det selv fastsætter. Partisekretariatet er berettiget til i alle retslige og økonomiske forhold at handle og underskrive på partiets vegne.

XI Revision og kontrol

§ 36. De af kongressen valgte revisorer skal føre kontrol med alle partiets regnskaber.

§ 37. Kontrolkommissionen konstituerer sig selv. Den er bemyndiget til at foretage revision og kontrol af alle partiorganisa-

tioners og partiforetagenders forvaltning. Yderligere behandler kontrolkommissionen afgørelser i henhold til § 9 og henvendelser, der indbringes for den af medlemmer eller partiorganisationer.

XII Partidiskussion og partikonference

§ 38. Centralkomiteen træffer de fornødne beslutninger for tilrettelæggelse og gennemførelse af de landspartidiskussioner, der finder sted som forberedelse til kongresser og konferencer.

§ 39. Partikonference, som indkaldes, når centralkomiteen skønner det nødvendigt, er et rådgivende organ, hvis beslutninger kun kan gøres gyldige gennem centralkomiteens godkendelse. Stemmeberettigede delegerede til partikonferencen vælges af distriktsledelserne i et antal, som fastsættes af centralkomiteen.

XIII Partiets økonomi

§ 40. Partiets pengemidler tilvejebringes gennem kontingent, indsamlinger, partiforetagender etc. Kontingentets størrelse fastsættes af kongressen.

§ 41. Byledelsen kan beslutte, at afdelingerne skal afgive en del af kontingentet til byledelsen. Beslutning herom skal godkendes i byer med 5 afdelinger og derunder af et fælles ledelsesmøde, og i byer med 6 afdelinger og derover af bykonferencen.

§ 42. Centralkomiteen har ret til at udskrive ekstrakontingenter, men ikke til at forhøje det

ordinære kontingent. Centralkomiteen har derimod ret til at foretage nedsættelse af det ordinære kontingent, hvis den skønner det økonomisk forsvarligt. Centralkomiteen træffer bestemmelse om de indkomne midlers fordeling mellem de forskellige partiorganer.

§ 43. Kontingentrestancer ud over tre måneder kan medføre slettelse.

XIV Almindelige bestemmelser

§ 44. Partiets parlamentariske, politiske og kommunale virksomhed ledes af partiet og dets organisationer og ikke af de pågældende repræsentanter. De til folkettinget, kommunale råd eller andre offentlige hverv valgte partimedlemmer er forpligtet til, når centralkomiteen forlanger det, at stille deres mandat til rådighed.

§ 45. Partiets politiske funktionærer er lønnet af partiet, og hvad de ellers på grund af politisk arbejde har af indtægter tilfalder partikassen. Løn og honorarer for offentlige tillidshverv, som partimedlemmer i øvrigt oppebærer, afleveres til partiet, som godtgør de pågældende indtægts- tab og udgifter i forbindelse med hvervet.

§ 46. Enhver partiforsamling afgør selv, under hvilken form afstemninger skal finde sted.

§ 47. Disse love træder i kraft fra og med 2. november 1958 og kan kun ændres eller ophæves af partikongressen.

Lovene er senest ændret på den 25. kongres, september 1976.

Bilag B: Struktur og organisation

Materiale udarbejdet forud for Danmarks kommunistiske Partis 23. kongres

Den debat, der har udviklet sig i dele af venstrebevægelsen, i det såkaldte »ungdomsoprør«, i forskellige politiske grupperinger, har i sig også omfattet en diskussion om organisations- og ledelsesformer.

I modsætning til mange foreteelser i venstrebevægelsen har den kommunistiske bevægelse skabt en organisation, der i sig forener evnen til sikring af medlemmernes rettigheder og garanterer mulighederne for organisationens virksomhed og sidst, men ikke mindst, giver arbejderklassen det instrument, som er nødvendigt i udviklingen af massekampen.

Forudsætningen for at organisationen — det kommunistiske parti — kan spille nævnte rolle og fungere i henhold til sit formål og dermed komme så tæt på den maksimale udnyttelse af partiorganisationen som muligt, er medlemmernes aktive medleven.

Aktiviteten i partiet er afgørende for udfyldelsen og praktiseringen af organisationens ledende princip, som udtrykkes med begrebet demokratisk centralisme. Dette begreb bygger på, at alle partiets ledende organer fra nederst til øverst skal vælges af medlemmerne eller af de af medlemmerne valgte delegerede, at disse ledelser regelmæssigt aflægger beretning over for medlemmerne, at flertalsbeslutninger er gældende for alle partiets medlemmer, og at de enkelte partiorganer og medlemmer har pligt til at efterleve højere partiorganers beslutninger.

Udtrykt enklere gælder det *diskussion, beslutning, handling*. Den aktive

medvirken kræver kendskab til og den størst mulige forståelse af det arbejde, der skal udføres. Derfor må det tilstræbes, at der foreligger den størst mulige klarhed om partiets politik, i opgaver såvel som i målsætning.

Partiets forståelse af trufne beslutninger hænger sammen med centralkomiteens såvel som lokale ledelsers vilje og evne til at sætte dem igennem, dvs. fastholde den besluttede linje og praktisk sætte ind for linjens omsættelse i konkrete arbejdsopgaver.

Der har været svagheder på dette område. En tendens til udflyden og »laden-stå-til-sterning« har gjort sig gældende, og tilfældigheder har haft for stort spillerum, hvor det fremherskende burde have været et andet sæt regler i fortsættelse af reglen om *diskussion, beslutning, handling*, nemlig reglen om *planlægning, ledelse og kontrol*.

Der påhviler lederne i vort parti et særligt ansvar for at animere til, at flest mulige af partimedlemmerne deltager i den politiske og organisatoriske virksomhed. Helt naturligt spiller centralkomiteen en særlig rolle, og afgørende for udviklingen af initiativ og styrkelse af partiånden er det også, at centralkomiteen i videre udstrækning, når politiske beslutninger er truffet, med større grundighed udstikker konkrete arbejdsopgaver for partiet. Som en forudsætning for et godt ledelsesarbejde hører også mobilitet og kontinuerlighed. Det er nødvendigt for udviklingen af nye kadrer, at der i lederne — og ikke mindst de centrale — stadig er en blanding af

kammerater med lang erfaring og af kammerater, som med nye øjne betragter problemerne. Stabilitet i ledelsesarbejdet giver sikkerhed i partiet, men forudsætter også, at alle ledelser, kollektivt såvel som enkelt, praktisk sætter ind for udførelsen af de besluttede opgaver.

Det kollektive princip, som er ledetråd i vort arbejde, udelukker ikke en konkret placering af ansvar, og jo større planlægning, ledelse og kontrol, des mere konkret kan ansvaret placeres. Derigennem får ansvaret også større betydning.

En vigtig side af ledelsesarbejdet er information og kontakt. På dette område er der behov for at overvinde åbenbare mangler og svagheder.

Formen, hvorunder denne information og kontakt kan foregå, er ikke ensidig, men det er naturligt at pege på centralkomitémedlemmerne som vigtige informationskilder og kontaktpunkter. Der har været en tendens til, at der går for lang tid fra beslutning til handling. Men også information og kontakt gennem skriftligt materiale kan benyttes såvel fra central side som fra distriktsleders over for afdelinger og medlemmer.

Ligesom information og kontakt er afgørende forudsætninger for handling, er diskussion i partiet også et vigtigt grundlag for ledelsesarbejdet.

Ud fra reglen om: *diskussion, beslutning, handling* bør der ske en stædig udveksling af synspunkter i partiets grundorganisationer og mellem disse og de forskellige ledelser.

Det vil give mulighed for den nødvendige klarhed over for opgaverne og samtidig udvikle en skabende diskussion omkring såvel ideologiske og politiske som organisatoriske spørgsmål.

Et særligt vigtigt led af partiets udadvendte arbejde foregår i masseorganisationerne. Dette arbejde må til stadighed udvikles af partiets ledelser

og udvalg, og initiativer må fremmes gennem diskussioner med de kammerater, der deltager aktivt i det.

Problemerne omkring vekselvirkning mellem indsats i brede bevægelser og styrkelse af partiet bør bestandigt indtage en fremtrædende plads i denne virksomhed.

Omfanget af den aktivitet og de bevægelser, som sættes i gang, er kriteriet for at bedømme, om den afstukne linje og de deraf affødte arbejdsopgaver var rigtige, og om ledelsesarbejdet var udført med den tilstrækkelige effektivitet.

Men selv om *planlægning, ledelse og kontrol* er afgørende for gennemførelsen af partiets virksomhed, må det ikke glemmes, at en vigtig forudsætning for arbejdet er at sikre en forsvarelig økonomi til dækning af de nødvendige udgifter. I den forbindelse vil det være naturligt, at størrelsen af partikontingentet tages op til behandling på hver kongres.

I spørgsmålet om partioekonomien og forskellige administrative opgaver bør nærmere kontakt udvikles mellem de centrale ledelser og de enkelte kammerater, der i områderne er ansvarlige for dette arbejde.

Distrikterne

Grundorganisationerne samles områdevis i distrikter. I København omfatter distrikterne et byområde med et antal grundorganisationer. I provinsen omfatter distrikterne både byområder og landområder. Men mange steder er distrikterne så små, at de i realiteten ikke virker som et distrikt, men som en grundorganisation.

Der bør nu tilstræbes en distriktsordning, der samler grundorganisationer landsdelsvis i større områder, end det nu er tilfældet de fleste steder. I den forbindelse vil det også være nyttigt at se på de store kommune-

sammenlægninger, der nu er fuldført.

Hvad der gælder for CK, gælder også for distriktsledelserne — planlægning, ledelse og kontrol. For distriktsledelserne gælder det endvidere om at indpasse de lokale problemer i de politiske opgaver, der er gældende for hele partiet. Distriktsledelserne må formidle den bedst mulige kontakt til grundorganisationerne, sikre arbejdsdygtige ledelser, vejlede dem og hjælpe dem i deres arbejde.

Distriktsledelserne bør inspirere afdelingerne til den størst mulige politiske virksomhed og organisere en fælles politisk indsats. Endvidere bør distrikterne kontrollere grundorganisationernes organisatoriske arbejde som opkrævning af kontingent, opkrævning for *Land og Folk*, bladsalg, garantfond m.v.

Det drejer sig ikke om at dekretere, men inspirere, overbevise, vejlede og organisere den fælles indsats.

Grundorganisationernes arbejde

Alle erfaringer i den kommunistiske bevægelse har vist, at grundorganisationerne har afgørende betydning for den politiske aktivitet.

Den politiske debat i grundorganisationerne er betingelsen for at skabe liv og aktivitet. Uanset antallet af fremmødt må der regelmæssigt afholdes medlemsmøder, hvor de politiske problemer og opgaver sættes til debat. Grundorganisationernes nødvendige og organisatoriske opgaver bliver dermed forbundet med et politisk perspektiv og bliver ikke blot et rutinemæssigt arbejde.

Uden regelmæssige møder i grundorganisationerne kan medlemsdemokratiet ikke udfolde sig, og der mangler det forum for udveksling af

synspunkter, som i særdeleshed de nye medlemmer har behov for.

Kadrerne i fagbevægelse, lejerorganisationer og andre masseorganisationer og -bevægelser kan ved deres medvirken i grundorganisationernes møder deltage i en positiv erfaringsudveksling og kollektiv stillingtagen, som er et væsentligt led i partiets grundlæggende arbejde.

Land og Folk

Land og Folk er organ for Danmarks kommunistiske Parti. Partiets linje og *Land og Folks* redaktionelle linje skal være ét. Alle redaktionelle artikler skal klart afspejle partiets politik og standpunkter. *Land og Folk* skal på forskellig måde formidle den politiske debat, men indsendte artikler, der ikke er i fuld overensstemmelse med partiets politik, må bringes på en sådan måde, at de ikke kan forveksles med redaktionelle artikler.

Land og Folk har sit eget ansigt. Over for den øvrige presse skal det hævde sig som politisk kampblad for partiet, arbejderklassen og de progressive bevægelser. Det skal ledes i en offensiv ånd intimt forbundet med de arbejdende masser, inspirere og organisere arbejderklassens kampe mod kapitalismen og den borgerlige ideologi.

Land og Folk skal udbrede kendskabet til de socialistiske teorier, partiet bygger sin politik på. I den udstrækning, det er muligt, skal dette gøres i forbindelse med den aktuelle politik, men derudover må *Land og Folk* bringe artikler, der belyser marxismens ideologi.

Land og Folks redaktionelle indhold, opsætning og udstyr har afgørende

indflydelse på bladets oplag, og der må tilstræbes en kvalitetsforbedring på disse områder.

Udbredelse:

Ved planlægning og tilrettelæggelse af *Land og Folks* udbredelse må redaktionen drages konstruktivt ind i arbejdet. Salgsarbejdet må redaktionelt følges op, og i samarbejde med aktivistgrupper kan der på aftalte tidspunkter bringes stof i bladet, der støtter fremstød for bladet på arbejdspladser eller i lokale områder.

Aktiviteten for *Land og Folk* har i de senere år stort set indskrænket sig til én bladkampagne pr. år, ligesom det tilsligtede resultat for sjældent er blevet nået. Derudover er det kun få steder, der har været arbejdet konstant for at skaffe nye læsere.

Andre blade gennemfører ustandseligt fremstød for at skaffe læsere — ellers døde de. De investerer store summer i reklame og professionelle agitatorer. Det kan vi ikke, men vi kan noget andet.

Vi må først have en anden indstilling til bladarbejde. »Trappeartistarbejde« er det lidt nedværdigende blevet kaldt. Men hvorfor nu nedvurdere dette arbejde? Sandheden er jo, at bladarbejde i virkeligheden hører til det mest betydningsfulde partiarbejde, vi overhovedet har. Trods alle svagheder i bladarbejdet gennem årene er det dog bladaktivisternes fortjeneste, at *Land og Folk* fortsat består som vort vigtigste politiske aktiv. Dertil kommer en årlig indsamling og en månedlig garantfond. Men hvorfor ikke udnytte det politiske aktiv bedre, som vi investerer så meget i?

Tiden er nu inde til, at bladarbejdet og dets betydning hæves op på det niveau, hvor det hører hjemme, placeret side om side med partiets vigtigste opgaver.

Bladaktiv:

For at få et stadigt stigende oplag på *Land og Folk* må der tilvejebringes en række forudsætninger, der igen kræver en bevidst partimæssig indsats for at få dem gennemført.

1. Kontinuerligt bladarbejde
2. Planlægning og kontrol
3. Ledelsesorganer
4. Aktivister

Det drejer sig om at skabe et landsomfattende bladaktiv. I bladaktivet kan optages alle medlemmer, som opfylder betingelsen — regelmæssigt agitationsarbejde for *Land og Folk*.

Hvordan kan det gøres?

Ledelse

Til en begyndelse bør der under CK nedsættes et udvalg på 5—7 medlemmer med en repræsentant for redaktion og en repræsentant for administration.

I de københavnske distrikter og de større provinsdistrikter må der vælges tilsvarende udvalg på 3—5 medlemmer.

I alle afdelinger, hvor det er gørligt, må der vælges mindst én repræsentant til det landsomfattende aktiv.

Tilrettelæggelse

Hvert år, bedst i august, afholdes der en bladkonference for aktivisternes ledende organer i distrikterne og repræsentanter for afdelingerne. Her bør også garantfondlederne deltage, og dette arbejde må indgå i drøftelserne.

På konferencen planlægges bladarbejdet for et år ad gangen. Derefter afholdes der møder for bladaktivisterne i distrikterne med deltagelse af kammerater fra redaktion og administration. Her drøftes landsplanen, og der lægges planer for distrikterne.

Kontrol og information

Det centrale udvalg og distriktsudvalgene skal løbende kontrollere bladarbejdet og gensidigt informere om planernes virkeliggørelse.

Der udsendes regelmæssigt et kontaktblad »Land og Folks venner« til alle bladaktivister. Det sendes med posten efter opgivet navn og adresse. I bladet skal der fortælles om gode eksempler og nye ideer m.v. Endvidere skal der bringes en statistik, der viser plus eller minus for bladarbejdet måned for måned.

Hvordan skal der arbejdes?

Der er i virkeligheden mangfoldige muligheder, og de må drøftes på de nævnte møder. Men den almindelige træppeagitation på må og få er næppe den rigtige form. Der skal arbejdes kontinuerligt og systematisk. Ikke et fremstød på et par uger, der giver visse resultater, men så får lov at dø hen.

Nye metoder må prøves, og først og fremmest må der lægges vægt på at skabe en emnekreds af nye læsere, som der så må tales med, på arbejdspladsen, i hjemmet eller begge steder.

Der kan også rettes bladfremstød på grundlag af den faglige struktur.

Sådanne fremstød kan forberedes gennem små tryksager, tilsendt emnerne, der f. eks. kan være anbefalet af kendte tillidsmænd fra det pågældende fagområde.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at mange gode ideer vil opstå gennem det praktiske arbejde og den erfaring, bladaktivet tilegner sig.

Redaktionelt

Det nævnte bladaktiv, Land og Folks venner, skal ikke ensidigt kun interessere sig for bladets udbredelse. Land og Folks redaktionelle indhold, opsætning og udstyr har selvfølgelig afgørende indflydelse på bladets oplag. Derfor bør aktivistgrupperne jævnligt samles og diskutere Land og Folks indhold. Kritik, forslag og ideer, der fremkommer på disse møder, bør i skriftlig form tilsendes Land og Folks redaktion og det centrale bladudvalg.

På denne måde kan bladaktivisterne, ud fra deres erfaringer med bladets udbredelse, øve en positiv indflydelse på bladets redaktion.

Studie- og oplysningsarbejdet

Et kritisk tilbageblik på studiearbejdet i kongresperioden afslører store svagheder. Det er kun gennemført sporadisk og er i stor udstrækning præget af rutine og mangel på nyt initiativ.

Samtidig kan vi konstatere, at interessen for socialismen er i vækst i befolkningen, og at der udvikles et stigende behov for kendskab til marxistiske ideer. Diskussionsløser og fremstillinger i tidens debat er dog ofte præget af fejlagtige opfattelser og direkte forsøg på at give et falsk billede af den videnskabelige socialisme.

1. Formål

Ud fra en kritisk analyse af de ovennævnte forhold må planerne for det fremtidige studiearbejde opstilles. Partiets evne til at præge og udvikle den socialistiske debat må styrkes. Vore medlemmers evne til at diskutere og tage stilling til samfundets problemer i bredeste forstand har altid været et afgørende aktiv for partiet. Men med den komplicering af problemerne, der præger det moderne kapitalistiske samfund, øges kravene om mere viden på alle områder. Det er studiearbejdets formål at honorere disse krav.

Det er vigtigt, at det såvel i indhold som form er egnet til at vække umiddelbar interesse hos dem, det appellerer til.

2. Ledelse

Oplysningsarbejdet ledes af et udvalg direkte under CK. Det er udvalgets opgave at bistå afdelinger og distrikter med tilrettelæggelse af oplysningsvirksomhed i overensstemmelse med de lokale muligheder, selv at tage initiativ til større arrangementer og at stille det nødvendige materiale til rådighed for partiets medlemmer og organisationer.

3. Former

Det er vigtigt at afpasse formerne efter de forhåndenværende kræfter og muligheder. Det følgende må derfor ses som forslag, der kan bruges enkeltvis eller suppleres med andre, bedre egnede former.

Medlemsmøder

Vore afdelingsmøder er nu ofte præget af tilfældighed og mangel på indhold. Mange steder indskrænker de sig til et par møder om året, i hast indkaldt til drøftelse af »den politiske situation«. Møderne kan imidlertid blive værdifulde for studiearbejdet. Det kræver, at de afholdes regelmæssigt om konkrete emner, der bygger på såvel aktuelle og lokale problemer som almene politiske og teoretiske spørgsmål. — Det centrale oplysningsudvalg må ved udarbejdelse af konkrete forslag bistå afdelingerne med at lave bedre møder.

Studiekredse

Denne form kan anvendes på forskellige måder. Emnevalget kan, afpasset efter det øjeblikkelige behov, spænde fra grundlæggende kendskab til socialistiske ideer over specielle fagområder til videregående studier af filosofi, økonomi og politik. I formen kan de i overensstemmelse med lokale forhold være kredse, der opfylder aftenskolelovens krav, eller samtalegrupper med få mennesker med fælles interesser. Antallet af mødedage kan varieres, og tidspunkter kan fastlægges under hensyntagen til deltagernes fritid.

Foredragsrækker

Nogle distrikter har høstet gode erfaringer med afholdelse af foredragsrækker om konkrete emner.

Det stiller store krav til foredragernes kvalitet. Det er nødvendigt, at fle-

re kammerater, centralt som lokalt, udarbejder foredrag, der meget dybtgående behandler forskellige emner, for derigennem at øge mulighederne for gennemførelsen af sådanne rækker.

Kurser

Både vi og andre haster gode erfaringer med afholdelse af kurser. Weekendkurser bør anbefales til behandling af særlige emner og som supplement til studiekredse.

Vore mere langvarige kurser bør i højere grad indgå som et led i den almindelige studievirksomhed og blive supplement til arbejdet i afdelinger og distrikter.

Debatuger

Som et af midlerne til større udbredelse af vore tanker til en bredere kreds kan overvejes at gennemføre »Marxismen-til-debat-uger«. Et sådant forsøg kunne eventuelt til en begyndelse gennemføres med central støtte i en af vore universitetsbyer.

4. Materialer

Resultaterne i vort studiearbejde afhænger væsentligt af vore muligheder for at tilbyde et righoldigt materiale, der rigtigt udtrykker vore tanker og modsvarer de krav, der stilles til moderne metoder.

Litteratur

I den udstrækning, økonomien tillader, må vore selvstændige udgivelser af såvel udenlandsk som dansk teoretisk litteratur fremmes. Udgivelserne må ske i overensstemmelse med de behov, debatten i befolkningen udvikler.

Studievejledning

Til brug for medlemsmøder og studiekredse udarbejdes særlige forslag og vejledninger. Materiale udarbejdes til studiet af partiets grundlæggende ideer.

Skriftlig information

Videregående skoling kræver udover deltagelse i studiekredse, kurser og partiets almindelige virksomhed, at den enkelte selv arbejder på at øge sin viden. Til det formål anbefales læsning af *Land og Folk*, *Tiden* og andre publikationer og litteratur i overensstemmelse med den enkeltes virkeområde.

Det kan eventuelt suppleres med materiale fra oplysningsudvalget, publiceret i rammer i *Land og Folk*, eller direkte udsendelser af duplikerede materialer, der kan samles i bind til brug i diskussionerne.

Særlige materialer

I overensstemmelse med vore muligheder bør der dannes særlige arbejdsgrupper til studium af specielle problemer i vort samfund. Resultaterne af disse undersøgelser publiceres af oplysningsudvalget.

Moderne teknik

For at øge interessen omkring vort studiearbejde må der nu ske en yderligere udnyttelse af de muligheder, moderne teknik giver. Forsøg med tonebånd, billedbånd, lysbilleder, film, tavler, TV-udsendelser m.v. må af det centrale udvalg føres ud i praksis. Herunder må man nøje studere de erfaringer, der gøres i andre organisationer.

Agitation

Formålet

Partiets agitation har til formål at fremlægge vor politik for offentligheden eller bestemte grupper i befolkningen. Endvidere at udarbejde støttemateriale til partiets aktivister og medlemmer til brug i deres politiske virksomhed. Selv om man tager udgangspunktet i andre partiers, organisationers eller personers udtalelser, må det væsentlige i agitationen og propagandaen være vort partis synspunkter og forslag.

Et led i vor agitation er, at det meget nøje forbindes med partiets politiske opgaver i den givne situation. Mere end noget andet er denne virksomhed skilt udadtil. I de fleste tilfælde er det gennem dette arbejde, vi først og fremmest henvender os til folk uden for vort parti, og det er gennem vore publikationer, de får kendskab til vor politik.

Land og Folk

Det er først og fremmest gennem *Land og Folk*, den hurtigste og i bredde mest dækkende orientering om partiets stilling og synspunkter fremkommer til offentligheden.

Derfor er forståelsen for udbredelsen af *Land og Folk* et afgørende led i agitationen for partiets politik.

Tiden – Verden rundt

Tidsskriftets rolle er at give mere fyldestgørende oplysninger om danske og internationale forhold og begivenheder, belyst fra et marxistisk standpunkt. Tidsskriftet dækker gennem sine artikler et vist behov for baggrundsmateriale til forståelse af aktuelle begivenheder, af økonomiske, politiske eller samfundsmæssige problemer.

Et større og mere alsidigt emneområde af danske forhold ville være med

til at bringe vort partis politik mere frem i dagens debat.

Brochurer og foldere

Det afgørende ved denne form er, at de virker enkle i fremstillingen af partiets synspunkter. Det betyder, at de må omhandle et bestemt emne, at de er skrevet i et let forståeligt sprog, at disse tryksager i deres opsætning og udstyr virker tiltalende, således at de, man henvender sig til, får lyst til at modtage og læse dem. De kan bruges i masseoplag, men kan også i emnevalg henvende sig til bestemte befolkningsgrupper.

Pjecer

Vi har gennem årene udsendt mange gode pjecer til belysning af samfundsmæssige foreteelser. Salg af pjecer har været et vigtigt led i vort agitationsarbejde. Men erfaringen fra de senere år viser, at der ikke i partiet er den samme interesse for denne form. Det kan dog ikke udelukkes, at de i særlige tilfælde fortsat kan have deres betydning.

Løbesedler og plakater

Formålet med disse er, at man hurtigt i den aktuelle situation kan henvende sig til offentligheden eller bestemte grupper. Det betyder, at sådant materiale må være kort og klart i formuleringerne, at den visuelle opfattelse af henvendelsen har stor betydning hos modtageren. Erfaringen siger os, at løbesedler og plakater med megen tekst har mindre agitatorisk virkning.

Lokale aviser og publikationer

De lokale aviser og publikationer, som udsendes af nogle distrikter, arbejdspladser og andre organisationer, burde være en mere benyttet form i

partiets agitativirksomhed. Her gives der gode muligheder for, i geografiske, faglige og lignende områder inden for partiets virksomhed, at fremføre vore synspunkter på landspolitiske spørgsmål og i særlig grad rejse og diskutere spørgsmål af lokal art.

Møder

Offentlige møder hører med til partiets virksomhed. Men en forudsætning for gode møder er, at de organiseres under hensyntagen til den aktuelle situation og de stedlige forhold, og at man finder former, der kan stimulere interessen.

Særlig information

Materialer må udarbejdes om vor politik, forslag og synspunkter i bestemte sager. Formålet med det skal være, at vi bedre end hidtil kan give en orientering til pressen og til bestemte grupper i samfundet, sådan at vi får en større placering i de løbende debatter i samfundet. Endvidere må det væ-

re en opgave i vort oplysningsarbejde i større udstrækning end hidtil at give tilbud fra partiet om indledere og emner til andre organisationer og institutioner. Mulighederne for at komme til orde i massemedierne: radio og TV har været begrænset for kommunisterne, men vi må sikkert også erkende, at vi alt for lidt har forsøgt at udnytte de muligheder, der gives, og det må være såvel en central som lokal opgave, der må tages op.

Gennemførelse af partiets program og politik forudsætter en bevidst organisatorisk indsats. Det er i det praktiske arbejde, de politiske beslutninger skal omsættes i handling. Den bedst mulige konkretisering af opgaverne er afgørende for den politiske linjes gennemførelse.

Når partiet styrkes ideologisk, politisk og organisatorisk ved at forbedre sine arbejdsformer og evne til gennem selvstændig vurdering og stillingtagen at placere sig i den politiske debat, skabes forudsætningerne for fornyelse og fremgang.

Bilag C: Kongresresolution

Vedtaget på Danmarks kommunistiske Partis 25. kongres

På alle felter må DKP styrke sin virksomhed

DKPs 25. kongres udtaler efter godkendelse af Centralkomiteens beretning følgende om det fremtidige arbejde:

Den største politiske opgave er at udvikle aktionsenheden i arbejderbevægelsen. Det er en forudsætning for at bryde storkapitalens og reaktionens magt og gennemføre en ny politik, med socialistisk perspektiv, som det fremgår af partiets program.

Det stiller store krav til partiet, som på alle områder må udbygge sine forbindelser til arbejderklassen og befolkningen. En styrkelse af det kommunistiske parti er en afgørende betingelse for at vinde de sejre i klassekampen, der fører frem til socialis-

men som beskrevet i kommunisternes program. På alle felter må partiet styrke og udvikle sin virksomhed og til stadighed sikre en tilgang til partiet af de bedste kræfter i arbejderklassen og befolkningen.

1. *Det faglig-politiske arbejde* på arbejdspladserne, blandt de arbejdsløse og i de faglige organisationer skal forstærkes og udbygges. På alle arbejdspladser, hvor partiet har medlemmer, må der oprettes arbejdspladsgrupper til styrkelse af det faglige og politiske arbejde på virksomheden. På arbejdspladser, hvor det medlemsmæssige grundlag er til-

strækkeligt for at løse en grundorganisations opgaver, oprettes arbejdspladsafdelinger.

Distriktsledelserne og afdelingerne er lokalt ansvarlig for det faglige arbejde i deres område. I København og i Københavns amt koordinerer og leder københavnsledelsen henholdsvis amtsledelsen og det faglige sekretariat dette arbejde.

Mere medleven og bedre planlægning af det faglige arbejde i partiets organisationer giver øgede muligheder for at styrke en aktiv faglig linje og udbygge partiets positioner i arbejderbevægelsen. Kommunikationen mellem distrikterne og det faglige sekretariat må udbygges. Distrikterne må løbende informere det faglige sekretariat om udviklinger af det faglige arbejde i deres område, ligesom det faglige sekretariat skal inspirere og informere om den faglige virksomhed i landsmålestok.

I den udstrækning, det er muligt, skal det faglige sekretariat påtage sig opsøgende virksomhed. Det gælder særlig områder og arbejdspladser, hvor nye og unge kammerater har begyndt en faglig virksomhed.

De krævende opgaver, det faglige sekretariat skal tage op, nødvendiggør en styrkelse af det faglige sekretariat. Det må ligeledes tilstræbes, at flere faglige kammerater inddrages i organisationsarbejdet.

2. Grundorganisationerne er partiets fundament. Ledelsernes forbindelse med alle medlemmer er af yderste vigtighed. Det gælder ikke mindst nye medlemmer, som skal inddrages, hjælpes, vejledes og skoles.

Afdelingerne skal ikke alene klare

de organisatoriske opgaver, men også de politiske. Den positive udvikling, der er i gang på dette område, må fortsættes. Partiafdelingerne skal fungere som politiske centre i de områder, de omfatter. Det lokalpolitiske arbejde må indtage en fremtrædende plads. Afdelingerne må tillegne sig en grundlæggende viden om de sociale, boligmæssige og erhvervsmæssige forhold i området, og her udfra tilrettelægge arbejdet.

I alle distrikter og afdelinger må der tilstræbes nedsættelse af kvindepolitiske grupper og udvalg, så det kvindepolitiske arbejde ikke foregår isoleret fra den øvrige virksomhed.

For at opnå det bedst mulige ledelsesarbejde må man ustandselig benytte sig af den kraft, der ligger i den demokratiske centralisme. Det må aldrig glemmes, at beslutningerne kræver forudgående diskussion. Gennem fri og demokratisk debat skal medlemmerne inddrages i beslutningsprocessen.

Når diskussionen er tilendebragt, og beslutningerne er truffet, handler og virker partiet som en enhed for at føre beslutningerne ud i livet.

I takt med partiets udvikling og indflydelse i befolkningen stilles der store krav til ledelsesarbejdet i distrikterne. Planlægning — i god tid — af det organisatoriske og politiske arbejde er af stor betydning for et godt resultat. Fasthed i ledelsesarbejdet giver større handlekraft. Kvaliteten af ledelsesarbejdet er ikke afhængig af antallet af planer, men af planernes indhold og gennemførelse af de trufne beslutninger. Kontrollen med beslutningernes gennemførelse er en vigtig del af ledelsesarbejdet.

3. Udvalgsarbejdet i distrikterne og

under centralkomiteen er en vigtig bestanddel af partiets arbejde. Mere plan og mere fasthed i udvalgsarbejdet vil yderligere forbedre denne gren af virksomheden. Udvalgenes opgaver skal klart defineres, og kompetenceområder fastlægges.

Gennem centrale aktiviteter må den fulde udnyttelse af udvalg og specialområders viden og muligheder sikres.

4. *Centralkomiteen* fortsætter arbejdet med at udarbejde materialer i tilslutning til partiets program. Skatteprogrammet må ajourføres, og der udarbejdes forslag om de kommunale og amtskommunale skatter.

Centralkomiteen må iværksætte kampagner vendt mod storkapitalen. Til understøttelse af kampagnerne må der udarbejdes materiale, der klarlægger monopolerne og storbankernes økonomiske og politiske indflydelse i vort land. Til støtte for dette arbejde søges oprettet et Kommunisternes økonomiske sekretariat.

5. *Partiets boligpolitiske virksomhed* må yderligere forbedres. Tiden er inde til, at boligpolitikken indgår som en fast bestanddel af det politiske arbejde i distrikterne og afdelingerne. For at give lejerbevægelsen større slagkraft skal partiet medvirke til at organisere lejerne og, hvor der er behov for det, understøtte initiativer til oprettelse af nye lejer- og beboerforeninger. Beboernes indflydelse i de almennyttige boligselskaber skal udvides og styrkes. I det politiske arbejde må der systematisk arbejdes med de boligpolitiske spørgsmål.

6. På en række områder er der mulighed for at forbedre *partiets agita-*

tions- og propagandavirksomhed. Informationer til partiet og vore vælgere om initiativer, der tages af partiet, og forslag, der føres frem i folketinget og de kommunale råd, må bredere ud. Det er en fælles opgave for hele partiet. Grundorganisationerne, distriktsledelserne og Centralkomiteen må i fællesskab udnytte alle muligheder for en bedre oplysningsvirksomhed.

Det er nødvendigt, at alle partiets ledende organer tager selvstændige initiativer på dette område. Partioorganisationerne må i god tid informeres om de forslag, der stilles i folketinget, så agitationsarbejdet kan forberedes og iværksættes.

Den centrale oplysnings- og informationsvirksomhed må koordineres på en sådan måde, at dette tilgodeses. Foruden partiets egne tryksager må der sættes yderligere ind for at få vore synspunkter frem i massemedierne, radio og tv, aviser, omegnsblade, fagblade, tidsskrifter m.v.

I forbindelse med agitationsarbejdet er det muligt at inddrage flere kammerater i arbejdet; det gælder bl.a. specielle områder som udformning af plakater og tryksager.

Mængden af tryksager fra det centrale apparat er meget varierende. Såvel kvantitet som kvalitet må nøje overvejes. Væksten i partiet gør det hensigtsmæssigt, at der i større distrikter og lokalområder fremstilles mere agitationsmateriale.

7. *Skolingsarbejdet* skal styrkes og udvides. Kongresperiodens erfaringer udnyttes og videreudvikles, så der i alle grundorganisationer og distrikter kontinuerligt foregår både grundskoling og videregående skoling i teoretiske spørgsmål.

Centralt arbejdes der efter at tilrettelægge skoling i snæver tilknytning til udgivelser fra Forlaget Tiden. Dette sker ved udarbejdelse af studievejledninger og retningslinjer for arbejdet, der tjener som støtte-materiale for de enkelte områders selvstændige planlagte skoling.

De indvundne erfaringer i arbejdet med lokale oplysningsforbund skal i den kommende kongresperiode udvikles til endeligt at oprette et landsdækkende oplysningsforbund. Der sikres den fornødne arbejdskraft til planlægning og organisering heraf. Arbejdet for oprettelse af en marxistisk højskole fortsættes. Efter de foretagne investeringer må arbejdet udvikles for projektering og frem-skaffelse af fornødent økonomisk grundlag for byggeri. Skolen skal, udover at dække alsidighedsbestemmelserne i lovgivningen, udvikle og inspirere videregående studier i marxismen-leninismen.

Skolingsudvalgets arbejde forbedres. Dets landsdækkende karakter opretholdes, og samarbejdet med distrikternes skolingsudvalg styrkes. Udvalgets arbejde udstrækkes til også at omfatte langsigtede planer, der dækker mere end en sæsons skolingsarbejde, ligesom der tilstræbes en udvidelse af tilbuddene til områderne i form af »færdige« studie-kredse, lysbilleder, bånd, plancher osv.

I samarbejde med andre udvalg søges kvalificeret baggrundsmateriale, der belyser forskellige sider af partiets politik, udarbejdet.

8. Kampen for afspænding, fred og af-rustning er en betingelse for resultater i kampen mod storkapitalen i Danmark. Derfor må solidaritetsbe-

vægelserne styrkes først og fremmest ved at inddrage arbejderklassen i kampen.

En styrkelse af arbejderklassens og folkenes internationale solidaritet er tvingende nødvendig i kampen mod de internationale monopoler og imperialismen og vil også være det stærkeste svar på reaktionens forsøg på at hindre aktionsenheden i arbejderklassen gennem skærpelse af antikommunismen og antisovjetis-men.

Kendskabet til de socialistiske landes fredspolitik må øges, bindingen til blokpolitikken gennem EF og NATO, og forsvarsforligenes oprustningspolitik bringes til ophør. Det nødvendiggør nye brede initiativer og massebevægelser.

9. De retningslinjer for Land og Folk og arbejdet med partipressen, der blev vedtaget på 23. kongres, har fortsat gyldighed, men er endnu ikke fuldt gennemført. Den betydelige forøgelse af Land og Folks oplag i kongresperioden har dokumenteret, at et vel tilrettelagt bladarbejde giver gode resultater.

Bladarbejdet må nu være en del af grundorganisationernes faste opgaver. Distriktsledelserne må inspirere til en videre udbygning af bladarbejdet. Det gælder i særdeleshed arbejdet med udbredelse af Land og Folk på arbejdspladserne. På dette område er der nu nye muligheder for fremstød, som må udnyttes i den kommende tid.

På basis af den arbejdslinje, som i perioden mellem 24. og 25. kongres førte til de opnåede resultater, fortsættes og videreudvikles denne arbejdslinje til en stadig styrkelse af partiet.

Vundne positioner - nye muligheder

Den forøgede indflydelse i kommunal- og amtsråd, der blev resultatet af det sidste kommunevalg, opnåedes under det almene politiske gennembrud, som partiet tilkæmpede sig op til og efter folketingsvalget i december 1973.

En række kammerater blev med udfaldet af kommunevalget — for en dels vedkommende ganske hovedkuls — kastet ud i en række nye opgaver, som kaldte på en anden partiindsats end den, man hidtil havde været beskæftiget med. Dog var partiet ikke uden erfaring også på dette felt. Vi startede ikke ved nul. I enkelte kommuner havde vi haft repræsentation brudt eller ubrudt i så lang tid, at flere kammerater har fejret jubilæer.

Men alligevel var situationen måske så ny, at det spillede ind for videregivelsen af det eksisterende erfaringsmateriale til de mange kammerater som nu stod midt i problemerne, at der gik unødigt lang tid inden de enkelte kunne beherske tingene de lokale steder.

Der er gået to år siden kommunevalget den 5. marts 74. Der er sket mange ting i de to år. Nu gælder det om at vi kollektivt forsøger at unddrage og samle erfaringerne af den del af perioden som er forløbet, således at vi fremover kan få dette arbejde til at fungere endnu bedre, og således at vi også udnytter erfaringerne som et led i forberedelserne af den samlede vurdering af hele partiets situation, som den 25. kongres i september måned skal give, men selvfølgelig også som et direkte led i forberedelserne af de næste kommunale valg.

Et kort tilbageblik over forløbet af

forberedelserne op til sidste kommunalvalg:

Centralkomiteen gennemførte i maj 1973 — altså kort tid efter den 24. kongres — et udvidet møde, hvori deltog de valgte kammerater fra byrådene og andre kammerater som virkede inden for dette arbejdsfelt.

Fra dette møde blev hovedretningslinien for indsatsen frem mod valget lagt. Derefter påbegyndte man arbejdet i de lokale områder i bredere omfang.

Den næste centrale behandling af forberedelserne til valget knyttede sig til Centralkomiteens beslutning i oktober 1973 om at gennemføre året 1974 som et år for styrkelse af det kommunistiske parti — det såkaldte partiår. Betydningen af denne vigtige beslutning skal ikke indgå i denne debat, men på en række områder kom den til at spille en meget positiv rolle.

Beslutningen om partiåret blev taget under indtryk af at kommunalvalget marts 1974 kunne blive en generalprøve for et kommende folketingsvalg. Og det lå jo helt i diskussionerne og beslutningerne på den 24. kongres, at vi skulle sikre et politisk gennembrud, der også markerede sig i en ny folketingsrepræsentation.

Nu kom den kommunale valgkamp og selve kommunalvalget imidlertid til at stå i en anden position, eftersom folketingsvalget faldt i december 1973, hvor vi vandt de 6 pladser i folketinget. Det gav et andet grundlag for udarbejdelsen af det landsdækkende valgprogram, som Centralkomiteen behandlede og vedtog på sit møde i januar 1974.

Hovedretningslinien for deltagelsen

i valgene den 5. marts 74 var at bringe nyt liv ind i kommunalbestyrelserne, at føre politik for de arbejdendes interesser, og så var linien jo iøvrigt at tilstræbe opstillet K-lister i alle amter og i så mange kommuner som muligt.

Som det fremgår af statistikken over valget deltog vi i alle 14 amter med ialt 109 kandidater, vi deltog med K-lister i 86 kommuner med ialt 544 kandidater. Deltagelsen i kommunerne fordelte sig på landsdelene på følgende måde. De to hovedstadskommuner København og Frederiksberg, 60 kommuner i øernes område (herunder København amt) og endelig 24 kommuner i Jylland.

Udover disse kommuner med direkte K-lister deltog vi i en række kommuner på forskellige former for fælleslister. I Roskilde amt blev en kammerat valgt på en DKP-SF fællesliste. Det drejer sig om Greve kommune. Fælleslister, hvori vi deltog, opnåede også valg i Lejre og Hvalsø kommuner, men ikke med vore kammerater som de valgte.

Rundt omkring i kommunerne førtes forhandlinger vedrørende etablering af valgforbund, og i en række kommuner blev sådanne stablet på benene. Således var vi engageret i 8 valgforbund ved amtsrådsvalgene og i 68 valgforbund ved valgene i kommunerne.

Jeg skal ikke trætte med at gennemgå valgets forskellige resultater, men for at afrunde billedet blot nævne, at vi erobrede 46 pladser i kommunalbestyrelserne og en kammerat på en fællesliste, og vi vandt 7 pladser i amtsrådene.

Som en indskudt bemærkning skal nævnes at vi blev det parti der har den største kvindepcent af de valgte kandidater.

Valgets udfald har endvidere betydet

at en række kammerater er blevet inddraget i forskellige udvalg, nævn, kommissioner og andre hverv.

De valgforbund, der blev etableret var i 42 tilfælde med SF alene, 19 med SF og VS, 4 med VS alene, 1 med en ungdomsliste, 1 med SF og en ungdomsliste og 1 med SF og en miljøliste. I 42 tilfælde opnåede valgforbundene valg. Det skal ikke her i detaljer gennemgås, hvordan placeringerne indenfor valgforbundene blev, men det er helt klart, at SF høstede flest af mandaterne, men i flere tilfælde var det os, der skød gevinsten.

Når jeg nævner disse ting vedrørende valgforbund, er det fordi jeg mener det nødvendigt at have dette med i vore vurderinger af kræfterne og mulighederne ved det næste valg. Vi skal ikke fortabe os i diskussion om valgforbund, men det vil selvfølgelig være gavnligt at erfare, om der efter valget har været kontakt nogle af de steder, hvor enten vi selv blev valgt, eller hvor vi bidrog til valg af SF-ere.

Debatten om valgforbund har vi en klar principiel stilling til, men valgforbundets indgåelse er et led i det arbejde, som kommer efter at markeringen af de enkelte partiers egne aktiviteter har fundet sted. De positioner, der blev vundet, har også haft en stor betydning for den højnelse af den politiske standard og selvstændige beherskelse af politiske opgaver, som kommer til udtryk i distrikter og partiafdelinger.

I overensstemmelse med vore valgprogrammer har kommunisterne i by- og amtsråd taget en række initiativer over et bredt felt af demokratiske, økonomiske, sociale, kulturelle og politiske emner. Ikke mindst har vi bidraget til, at der rundt omkring i kommunalbestyrelsernes mødesale mange gange har været fulde huse af menne-

sker, som var berørt direkte af de sager, der lå til behandling.

Betydningsfuldt er det imidlertid også at der er partiområder, hvor vi ikke har folkevalgte (der er 3 distrikter i provinsen som ikke har nået dette endnu; det drejer sig om Bornholm, Storstrøm og Nordvestjysk distrikt), men på en række felter har man i byer uden repræsentation formået at præge den lokale diskussion på meget afgørende måde. Der skal ikke fremhæves nogen frem for andre, men hvad der er formået i den retning bl.a. af kammeraterne på Bornholm, Møen, i Viborg, er efterfølgelsesværdigt.

Da vi for nogen dage siden var hos statsministeren og afleverede de ca. 100.000 underskrifter, der blev resultatet af partiets kampagne for fjernelse af moms fra fødevarer, medicin og byggematerialer, sagde han en masse betydningsløse ord — som Søren Sidevind synger — jam-jam jamjajam — men han fik også peget på noget vigtigt. Noget som i grunden er udtryk for forskellen på dem og os — Anker Jørgensen gjorde det i en nedvurderende betydning. Vi lægger andre kvaliteter deri. Det var da han sagde: ja det er jo så kommunisternes måde at føre politik på.

Det, der her peges på, er jo hvad vi har erklæret i forhold til arbejdet i folketinget og i forhold til hvad vi ville gøre i de kommunale råd, nemlig det grundlæggende for os: at forbinde initiativer i de parlamentariske forsamlinger med aktivitet og bevægelse i befolkningen.

Grundlaget for, at denne arbejdslinje kan lykkes, er at vi nøje følger situationens udvikling og er parate til at tilpasse vore arbejdsformer efter det, situationen indebærer, men det er i den sammenhæng en helt afgørende forudsætning, at alle de vundne positio-

ner udnyttes i overensstemmelse med beslutningerne i de respektive ledelser og direkte forbundet med aktivitet i distrikter og afdelinger. Rige erfaringer er indhøstet i det kollektive arbejde, som er kommet til udtryk i en række fungerende kommunaludvalg og arbejdsgrupper, der har kunnet virke til gavn for beslutningerne i partiledelserne og som grundlag for de kammerater, der har skullet fremføre forslagene i de forskellige forsamlinger.

Denne arbejdsform må videreudvikles — den er et væsentligt bidrag til også at udvikle nye kadre i arbejdet. Det er igen afgørende for de næste fremskud.

Det ville ikke være i overensstemmelse med vor almindelige praksis, hvis vi ikke på en konference som denne også gjorde os overvejelser om, hvorvidt vi har løst opgaverne sådan, at der er opnået det maksimale udbytte af indsats og vundne positioner.

Har vi f.eks. sikret den tilstrækkelige information ud til befolkningen om vore initiativer og standpunkter? Har vor agitation været rigtig? Har vi med de begrænsninger, der nødvendigvis må eksistere, brugt Land og Folk rigtigt i det kommunalpolitiske arbejde? Kunne der i den almindelige planlægning og organisering af arbejdet centralt, på distriktsplan og helt lokalt været grebet anderledes fat?

Uddragelse af erfaringer er også at afdække svage punkter i arbejdet, således at der skabes mulighed for at styrke arbejdet.

Den ganske bastante fortielse, som vi i øjeblikket på landsbasis er udsat for, nødvendiggør at vi selv i så meget des større omfang må sikre, at vor politik bliver gjort bekendt. Det gælder ikke mindst om i de lokale områder at få bragt partiets standpunkter og ini-

tativer til kendskab for befolkningen gennem møder og anden form for informations- og agitationsvirksomhed.

Alle positioner skal udnyttes og alle befolkningens tilkæmpede demokratiske rettigheder skal drages i anvendelse.

Men det er klart, at den reelle indflydelse skabes først under udvikling af initiativer, ved organisering af bevægelser, ved deltagelse i de diskussioner, der foregår i beboerforeninger, forældreråd, o.s.v.

Det er de ansvarlige ledelser i distrikter og afdelinger som har ansvaret for, at der tages praktisk-politiske initiativer, der modsvarer befolkningens interesser, ud fra den generallinje, som bl.a. også kommer til udtryk i Kommunisternes programforslag.

Arbejdet skal planlægges, og der skal organiseres for at sikre opgavernes løsning. Lad mig understrege endnu en gang — Danmarks kommunistiske parti — det revolutionære parti i Danmark — står for aktivitet og bevægelse.

De andre, der taler så meget om demokrati, forbinder det med parlamentarismen, som de helst ser praktiseret ved, at der hvert fjerde år ved valgene udfolder sig den aktivitet det er at sætte et kryds, men at derudover er politikerne, der skal træffe beslutningerne.

Vor opfattelse af demokrati og folkets styre, det er en stadig aktiv medleven. Det er at befolkningen får lejlighed til at tilkendegive sine standpunkter og løbende at øve sin indflydelse såvel gennem de lovfæstede legaliserede kanaler, som i udenomsparlamentariske aktiviteter.

Det må også være en grundlæggende linje for den indsats, der skal føres frem i forberedelserne af de næste kommunale valg.

Og her drejer det sig jo om at fastholde og udvide vælgergrundlaget, hvor vi allerede er repræsenteret. Det gælder om at sikre nye initiativer i områder, hvor vi også deltog ved sidste valg, og det gælder endvidere om at udvide partimæssige positioner ved opstilling i kommuner, hvor vi ikke opstillede sidst.

Hvordan kan man rent konkret forestille sig en praktisk arbejdslinje? Det kunne f.eks. gøres ved, at man i alle distrikter intensiverer den agitatoriske kampagne med udbredelse af såvel partiets almene politik som stillingtagen omkring lokale politiske problemer.

Politisk er beskæftigelsesspørgsmålet, boligproblemet med de nye stigninger på huslejerne, ejendomspriserne noget meget aktuelt sammenholdt med nedskæringer på det sociale og uddannelsesmæssige område. Videreudviklingen af partiets organisationer som politisk aktivitetsskabende centre er fundamenteret ikke bare med henblik på den kommunalpolitiske indflydelse, men for overhovedet at løse opgaven som kommunistisk grundorganisation eller distrikt.

Men dertil må lægges, at der inden længe må påbegyndes en nøjere overvejelse og planlægning i alle distrikter af, hvor vi skal opstille, og hvor mange og hvem vi skal opstille.

Udviklingen af de kadrer, der skal udgøre kandidaterne på vore lister, må sættes ind med kandidatopstillingen specielt for øje.

Tidligere tilfældigheder ved udvælgelsen af kandidater og opstilling kan vi efter den almene udvikling af partiet ikke længere tolerere.

Eksempler i den forløbne del af valgperioden har vist, at sammensætningen af de enkelte lister må ske på grundlag af en nøjere granskning.

Det må betyde, at vi samtidig med

at vi tilstræber vore lister således sammensat, at det giver den størst mulige kontaktflade til vore potentielle vælgere, d.v.s. opstilling af kammerater fra folkelige organisationer, kvinder, unge o.s.v., så må udvælgelseskriteriet også omfatte, at de kammerater, der opstilles, må kunne påtage sig opgaven at være aktivister i kommunalpolitiske anliggender og er parate til at påtage sig opgaven, hvis den pågældende liste opnår valg.

Vi kunne forestille os, at forhandlingerne om og forberedelserne af de forskellige opstillingslister blev afviklet således, at de egentlige opstillinger blev gennemført i marts/april 1977. For det første er der på denne måde tid til en grundig forberedelse af listens sammensætning, og derudover er der også tid til, at de enkelte kandidater kan virke inden valget i de respektive områder ved deltagelse i læserbredsdebatter, møder o.s.v.

Hovedmålsætningen for opstilling af lister må være, at vi deltager i amtsrådsvalget med lister i alle amter. Dernæst skulle det være muligt at udvide antallet af kommuner, hvor vi deltager med K-lister, med 20-30 kommuner i forhold til sidste valg.

Det videre forløb af arbejdet efter opstillinger i foråret 77 kunne så være, at der senest med efterårets begyndelse blev gennemført regionale eller amtskonferencer, hvor alle opstillede kandidater deltog. På disse konferencer kunne der fra centralkomiteen gives det landspolitiske grundlag, og som anden del kunne det mere lokalprægede indgå.

Sideløbende må der naturligvis på-

begyndes overvejelser af, hvordan de lokale valgprogrammer skal udformes.

Uden at det på nuværende tidspunkt har været diskuteret, så vil jeg i hvert tilfælde som min egen opfattelse gerne give udtryk for, at jeg ikke mener, der vil fremkomme meget centralt valgmateriale ved de næste amts- og kommunalvalg. Der skal tilstræbes en god valgplakat, Land og Folk skal bruges og dertil måske en central tryksag.

Perioden har jo nemlig vist mange strålende eksempler på udgivelse af lokale blade og agitationstryksager, og de derfra indhøstede erfaringer må selvfølgelig benyttes i udformningen af lokalt valgmateriale. Men uanset hvor materialet skal fremstilles, så vil det kræve økonomi. Derfor må det også indgå i planlægningen, at den omfatter initiativer der kan sikre, at der er kapital til stede for den nødvendige agitationskampagne, når selve valgkampen tager sin begyndelse.

At der også på et passende tidspunkt skal skaffes stillerunderskrifter og forhandles valgforbund er klart.

Der er mange opgaver at løse, det kræver tilrettelægning og plan.

Vi skal ikke være skematiske, men arbejde bevidst med det for øje, at vi skal tvinge os længere frem. Måske vil kommunevalget blive det første valg der gennemføres, men meget kan jo ske undervejs.

De omstændigheder, arbejdet skal udvikles under, har vi ikke altid enbestemmelsesretten over, men nu som altid: ingen resultater bliver os foræret. Det afhænger derfor af vor egen vilje, dygtighed og evne, om forudsætningerne for fremgang bliver skabt.

Bilag E: Poul Emanuel:

Tale på organisationskonferencen den 10. april 1976

»Kommunisterne arbejder bestandig på at gøre deres parti til et stærkere og bedre redskab for arbejderklassens kamp«.

Dette citat fra Kommunisterne's Programforslag står som hovedemne for denne konference. Det er ikke en ny sag for os, men trods alt er det længe siden, at vi har angrebet problemet på denne måde, som tilfældet er nu, hvor vi direkte sætter spørgsmålet om partiets organiserende og organiserede rolle til kritisk vurdering, for ud af den samlede erfaring at pege på de veje, der bør gås, for at vi kan komme videre.

Det er ikke opgaven at aflægge beretning for partiets virksomhed. Det tilkommer det ikke denne lejlighed. Vi skal imidlertid kort erindre os, som det fremgår af det materiale, der enten er tilsendt eller ligger til jer her på konferencen, at partiet har opnået væsentlige resultater på afgørende områder af vort virkefelt.

Den parlamentariske repræsentation er blevet øget, partiets organisationer er vokset i antal. Der er flere mobile kadrer. Men det er os ikke nok. Vi skal videre frem.

»Danmarks kommunistiske Parti bygger konsekvent på marxismen-leninismens teori, som er nødvendig for at forstå og handle effektivt i den klassekamp, der bestemmer både den danske og den internationale samfundsudvikling og de opgaver, der dermed stilles.

Danmarks kommunistiske Parti bygger i sin organisatoriske virksomhed på den demokratiske centralismes prøvede principper, som forener bred og aktiv diskussion med evnen til at træffe beslutninger, og som sikrer, at partiet handler som en enhed.

Danmarks kommunistiske Parti er rodfæstet i den danske arbejderbevægelse og tæt forbundet med klassen i alle dens kampe, problemer og bestræbelser.

Danmarks kommunistiske Parti forbinder socialismens ide med den danske arbejderklasse og med det arbejdende folks daglige kampe«.

Jeg nævner dette citat fra vort programforslags sidste afsnit på side 29. Det er denne forbundethed mellem ideen, det politiske program og organisationen og organisationsprincippet, vi skal have til at dominere vore bestræbelser og vor indsats.

Uden her at gentage, hvordan vi — i såvel programforslaget som det foreliggende diskussionsgrundlag — analyser og vurderer det danske samfund, skal jeg blot understrege, at vi sammenfattende kan konstatere, at samfundet er præget af forfaldet i det kapitalistiske system.

Det betyder imidlertid ikke, at der ikke er stærke kræfter, som sætter al deres kraft og indflydelse ind på at forsvare dette samfund og give det saltvandsindsprøjtninger for at forlænge dets levetid.

Disse kræfter finder vi først og fremmest hos den storkapital, hvis interesser statsapparatet afspejler. De findes også hos de borgerlige politikere og desværre også hos alt for villige ledere i Socialdemokratiet. At militaristiske officerer trækker på den samme hammel, er næsten overflødigt at nævne.

Når beherskelsen af de væsentligste massemedier samtidig bruges til

udfoldelse af antisovjetiske og anti-kommunistiske kampagner, er det ikke underligt, at det politiske billede meget ofte bliver filmrende og bringer forvirring.

Lad mig i den sammenhæng erindre om, hvad Lenin skriver et sted i »Hvad må der gøres?«:

»Arbejderklassen drages spontant til socialismen, men den borgerlige ideologi, som er mest udbredt (og stadig genfødes i de mest varierede former), er alligevel den, der spontant og først og fremmest påtvinges arbejderne«.

Jeg tror, at det er godt at have med i baghovedet, når vi skal lægge vor linje og træffe beslutninger om vore opgaver.

Centralkomiteens møde for 14 dage siden bekræftede med konkrete tørre tal, hvordan storkapitalen også under krisen beriger sig, og hvordan den netop vedtagne finanslov er en fortsættelse af den nedskæringspolitik, som har præget landet de sidste år.

Og aldrig så snart er det ene indgreb blevet gennemført, før trommerne bliver rørt for det næste. Nu gælder det om at træffe afgørelse om indkomstpoltik og andre løsninger, hvor det igen er arbejderklassen, der skal betale. Det er kravene fra erhvervslivet og de borgerlige politikere, og det er det, den socialdemokratiske regering og LO-toppen erklærer sig beredte til at være med til at gennemføre.

Jamen — det faktiske indhold af deres indkomtpolitiske løsninger går jo i realiteten ud på at kastre overskottssystemet og fagbevægelsens muligheder for at forhandle!

Men samtidig med disse bestræbelser står ledende politikere åbent frem og erkender, at beskæftigelsesproblemet kan de ikke løse. Den ene såkaldte autoritative undersøgelse efter den anden understreger faren for, at

ledigheden kan stige. Arbejdsløsheden er en del af den kapitalistiske krise, som vi hverken kan eller vil løse. Men vi vil bekæmpe det system, som kynisk udnytter arbejdsløsheden til sikring af øgede profiler til storkapital og spekulanter, ligesom vi allerede har gjort og fortsat vil gøre det, nemlig ved at fremsætte forslag til politiske løsninger, som, hvis de sættes igennem, kan bringe tusinder og atter tusinder i arbejde.

Men selvfølgelig kræver det en anden politisk indstilling end den, flertallet i folketinget lod komme til udtryk i forbindelse med finanslovsdebatten. Den kraft, som kan tvinge en ændring igennem, ligger hos arbejderklassen, som den er organiseret på arbejdspladserne og i de faglige organisationer. Men den findes også blandt hundredtusinder af lejere, som udsættes for urimelige huslejeforhøjelser, ligesom den ungdom og de pensionister, der udsættes for uddannelsesmæssige og sociale nedskæringer, kan øve en afgørende indflydelse på udviklingen, når de samler sig og giver udtryk for deres protest, og når de går videre i en organisering af kampen for en ny politik.

Det er ikke uden hold i virkeligheden, når »Børsen« forleden dag bragte en artikel, hvor man beskrev den meget kraftige stigning i antallet af strejker, der har fundet sted i år, og stadig finder sted i denne tid. Selvfølgelig er der grænser for, hvad arbejderne vil lade sig byde. En lille privat undersøgelse af Land og Folks omtale af strejker, aktioner, demonstrationer osv. viser, at der i perioden fra 1. marts til i dag er gennemført 2-3 sådanne initiativer hver eneste dag. Og det er altså kun, hvad Land og Folk er blevet orienteret om.

Som der står på vore konference-mapper, skal vi organisere, vi skal give inspiration, og vi skal give bevæ-

gelsen mål og retning. Det er rigtigt. Vi skal lytte, vi skal analysere, vi skal bruge vore mange erfaringer, og så skal vi bidrage til, at der tages endnu flere initiativer, at endnu flere mennesker kommer i bevægelse. Der er behov for det, og er vi egentlig ikke i gang med det — og parate til det?

På det diskussionsmøde, kammeraterne i Odense organiserede i januar måned, og som blev refereret i Land og Folk, vedrørende programdiskussionen, sagde Sven Auken iflg. referatet, at én af forudsætningerne for, at der kunne blive tale om samarbejde med kommunisterne var, at kommunisterne opgav deres tese om arbejderklassens parti — dens fortrop.

Vi vil ikke opgive nogen tese, fordi andre forlanger det. Vi afprøver selv vort grundlag og vore formuleringer. Vi er parate til at diskutere dem. Og hvad spørgsmålet om arbejderklassens fortrop angår, er vi klar over, at det bliver man ikke ved at afgive nogle vældige erklæringer, — det bliver man kun, hvis man besidder evnen, viljen og kraften til at være det. Men vi er parate til at optage en konkurrence med alle partier om at kæmpe for arbejderklassens interesser.

Hvor går kampretningen? — Den retter sig mod den storkapital, som dominerer samfundet. Men ret bedømt er tiden vel endnu ikke inde, hvor *frontalangrebet* på storkapitalen skal sættes ind. Vi skal afdekke storkapitalens rolle. Og undervejs videre frem skal vi i de mest varierede former inspirere til — og være med til at organisere en bevægelse, der retter sig mod de politiske følger af — og selve storkapitalens dominans.

Derigennem skal vi sikre os forbudsfæller. Det gør vi kun, ved at kommunisterne engagerer sig i arbejderklassen og andre folkelige

massebevægelser. Engagerer sig om de dagsaktuelle problemer, der ligger for. Metoden til udviklingen af bevægelserne går over aktionsenheden. Det har været partiets arbejdslinje i de år, hvor vi fastholdt partiets rolle, hvor vi udbyggede dets indflydelse i fagbevægelsen, og det var den arbejdslinje, hvorpå partiet genskabte sin parlamentariske repræsentation.

I programdiskussionen har der i Land og Folk været et indlæg under titlen: Demokratisk centralisme. I artiklen forekommer det mig, at der sker en sammenblanding af vort organisationsprincip og beherskelsen af aktionsenhedens metode.

Arbejdet i massebevægelserne er at medvirke til at løse bestemte problemer, som denne bevægelse udvikles omkring, og derigennem få praktiseret dele af vor politik. Dét er politik på aktionsenhedens grundlag. Det er ikke i modstrid med den demokratiske centralisme, at vi i en sådan situation kun kan få dele af vort program med. Men vi kommer i afgørende modsætning til partiet, hvis vi går ud i massebevægelserne og arbejder for synspunkter, der ikke er sammenfaldende med partiets formulerede politik. Det er nok derfor nødvendigt, at vi i den videre forberedelse af 25. kongres finder anledning til en stadig afklaring af og forståelse for, at den demokratiske centralisme ikke er en administrativ spændetrøje, men faktisk en garanti for, at der kan handles og opnås resultater, — og samtidig finde en afklaring og forståelse af, at aktionsenheden ikke er en taktisk, men en grundlæggende principiel metode i vort arbejde.

I den øjeblikkelige situation gælder det for os om at udvikle sådanne initiativer på arbejdspladser og i de faglige organisationer, at de andres planer om indkomstoppolitiske løsninger bliver krydset.

Centralkomitémødet den 27.-28.

marts pegede på nødvendigheden af at koncentrere vore kræfter for at give uroen og protesten en bevidst retning.

Initiativer er allerede taget i kampen mod huslejeforhøjelserne. Her må vi være med til videreudvikling. Skal der ikke arrangeres diskussionsmøder i lejerforeningerne? Vedtages protestudtalelser, foretages lokale underskriftsindsamlinger osv. osv.? Situationen må også bruges til at genskabe en mere bevidst holdning i lejerne centrale organisation, ligesom den konkrete aktivitet i disse organisationer må kunne forankres — til nytte for den samlede bevægelse fremover.

Kampen for beskæftigelsen må videreføres. I den forbindelse er det afgørende, at partiets egen plan, vore egne forslag i langt videre udstrækning bliver bragt ind i debatten.

Det skal understreges her, som det tidligere er blevet påvist, at kampen for beskæftigelsen ikke kun er et spørgsmål for de arbejdsløse, men at det er et kampspørgsmål for den samlede fagbevægelse. Det er også nødvendigt for os i den sammenhæng at forsøge på at præge diskussionerne i den retning, ved bl.a. at påvise de fællessynspunkter, som er imellem f.eks. SIDs beskæftigelsesplan, det program, som arbejdsløshedskonferencen i sin tid udarbejdede, hele det grundlag, »Høringen« for kort tid siden rullede op, og så de helt konkrete forslag, som er kommet til udtryk i partiets forslag i folketing og kommunalbestyrelser.

Vi skal opnå det maksimale samspil mellem bevægelserne blandt de arbejdsløse, virksomheden på arbejdspladserne, og hvad der kan gøres i de folkevalgte forsamlinger.

Vekselvirkningen mellem de helt aktuelle dagskrav og det at give bevægelsen mål og retning, skal vi forsøge at benytte os af ved bl.a. at

påvise bankernes og andre penge- og finansinstitutters rolle. Det indgår i den nærmeste planlægning, at der skal udvikles en kampagne med dette for øje. Der vil i en sådan kampagne være rig lejlighed til at vise lokale initiativer overfor såvel lokale banker som overfor filialerne af hovedbankerne. Vi skal have ideerne til at sprudle i en sådan kampagne.

Men uanset hvilke bevægelser og kampagner, vi engagerer os i, så er det afgørende, at vi drager nytte af vore erfaringer. Ikke mindst i kampen imod Fællesmarkedet formåede vi, forud for folkeafstemningen, at beherske den arbejdsform, at vi på den ene side var engageret i udviklingen og etableringen af folkebevægelsen, og at vi samtidig udviklede vor egen selvstændige kampagne.

Kommunisternes deltagelse i massearbejdet skal ikke betyde en udvisken af partiets profil, men danne baggrunden for, at partiets egne initiativer fremhæver partiets identitet.

Har vi så de kræfter, der skal til for at udvikle sådanne bevægelser og initiativer, som de her omtalte? Det er bl.a. opgaven for denne konference at være med til at give besvarelsen. At det kræver beherskelse af organisation, at det kræver behov for koordinering og planlægning, det er uomtvisteligt.

En forudsætning for at få tingene til at trille er bl.a., at der udfoldes en informativ virksomhed. Det er inde i diskussionerne, at der ikke agitatorisk handles hurtigt nok med forslag og initiativer, som tages i de forskellige folkevalgte forsamlinger — som folketing og kommunalbestyrelser.

En ting skal huskes i den sammenhæng, og det er, at jo bedre vi får udviklet partiafdelingerne til at være selvstændigt fungerende politiske centre, jo større vil kravet til udbredelse af agitationsmateriale blive.

Det vil derfor ikke være muligt, at det tekniske apparat, vi centralt råder over, vedblivende kan løse denne opgave — og det vil, efter min vurdering, sikkert heller ikke være rigtigt.

Vi har set en række eksempler på lokalt agitationsmateriale, udarbejdet i forbindelse med forslag, der var til behandling i forskellige byråd. Det har været virkeligt gode initiativer til efterfølgelse. Vi må få denne praksis til at videreudvikle sig.

I bestræbelserne for bedre at beherske denne del af arbejdet kan det også indgå i overvejelserne, om man kunne finde en praksis, f.eks. i følgende retning: — Når der til eksempel rejses et forslag af folketingsgruppen, og hvor vi er interesseret i en hurtig udbredelse af kendskabet til det, kunne kammeraterne i folketinget, sammen med Land og Folk, formulere den nødvendige tekst, som så kan bringes i en opsætning i Land og Folk, hvorfra den umiddelbart pr. elektrostencil kunne mangfoldiggøres som løbeseddel.

Ved hurtig reaktion i partiafdelingerne skulle man i løbet af et døgn tid kunne have en sådan løbeseddel klar, og det er hurtigere, end ved forsendelse af tryksagerne fra København. Forestillede man sig så, at næsten alle vore 200 partiafdelinger gik i gang med opgaven, så ville man i løbet af endog meget kort tid kunne sikre en dækning af mere end 100.000 personer eller husstande, alt efter hvilken uddelingsform, der tages i anvendelse.

Jeg vil gerne understrege, at der i det centrale apparat må arbejdes for at finde løsninger til at få materialer hurtigere frem, men vil samtidig understrege, at til varetagelse af den ansvarlige politiske funktion i de lokale områder ligger også opgaven: at udvikle lokal agitation for landspolitiske spørgsmål. Det er altså ikke min mening at ville fritage partiledelsen

for udsendelse af agitationsmateriale, men som udviklingen forløber, er det helt klart, at der i systematiseringen af agitationsarbejdet også må foregå en arbejdsdeling i produktionen.

Det har spillet en meget stor rolle i udviklingen af partiorganisationen, at der i denne kongresperiode er sket en meget kraftig udvikling af blad-salget, som gennemføres af partiorganisationerne. På nuværende tidspunkt må vi imidlertid være åbne for de problemer, der eksisterer, og prøve at finde løsninger til at ændre situationen.

Vi må erkende — åbent og ærligt — at oplaget i denne tid er vigende, og derfor må vi stille os selv spørgsmålet, om vi endnu har reserveret trække på, hvad angår indsatsen for at gøre noget ved oplagssituationen. Og helt kontant er svaret: — der må være reserver til stede! — Går vi nemlig listen over bladsalgssteder igennem, kan vi regne med, at der gennemføres partisalg 130-135 forskellige steder. Men da vi har 200 grundorganisationer, må det altså være muligt at opdyrke nyt land. Det er imidlertid helt nødvendigt, at alle kammerater forstår, at når der ligger forslag til et nyt oplagsfremstød i begyndelsen af efteråret, er det ikke et rutinespørgsmål, men set ud fra de enkle overvejelser, at vi véd, at sommeren traditionelt bringer et fald i oplaget, og at dette, sammenholdt med det, jeg beskrev før, simpelt hen nødvendiggør, at der tages et ordentligt nap som indledning til efterårs- og vintersæsonen.

Vi appellerer til, at man i distrikter og afdelinger virkelig får sat dette oplagsarbejde til debat.

Jeg skal ikke sige mere om oplaget, men vil gerne understrege, at det også er vigtigt at forstå at benytte sig af Land og Folk i den politiske kamp. Land og Folk er for alle kommunister

en vigtig informationskilde. Selvfølgelig kan også Land og Folk, som alle andre dele af vort arbejde, blive bedre. Det kræver en forståelse, men ikke mindst en erkendelse af, hvordan en kommunistisk avis først og fremmest skal fungere. Jeg vil tillade mig at henvise til det udmærkede materiale, som Land og Folk-konferencen i marts 1974 udarbejdede, og som — for den væsentligste parts vedkommende — er gengivet i tidsskriftet *Tiden* nr. 5-6 1974.

Men på mange møder er spørgsmålet blevet rejst om mere information angående vore forslag, — mere baggrundsmateriale for at understøtte den lokale virksomhed.

På den kommunal-politiske konference stilledes en række krav om informativ virksomhed, om oplysningsarbejde og kursusvirksomhed.

Lad mig sige det sådan: arbejdsformen kan ikke altid være at centrere arbejdet. Det er også en måde at udvikle kadrer på, hvis der i arbejdsgrupper søges de oplysninger af lov-mæssig karakter, som er tilgængelig på ethvert bibliotek. Det er også det, der er baggrunden for det cirkulære, vi forleden dag rundsendte til partiorganisationerne, med henvisning til forskellige tidsskrifter, som bringer relevant materiale om kommunal-politiske anliggender.

Men selvfølgelig må vi også udvikle andre former for informativ virksomhed, således at det behov dækkes, som er nødvendigt for udviklingen af partiets opgaver.

Nødvendigt er det under alle omstændigheder, at vi nøje har kontrol over, hvilke kræfter vi råder over, hvordan vi bedst muligt kan administrere med dem, og samtidig stadig erindrer os, at udbygningen af partiet ikke er en bestemt afgrænset periode, som afsluttes på en bestemt dato, men at det er en proces, der foregår i nøje sammenhæng mellem beher-

skelsen af det idémæssige grundlag, den stadige udvikling af det politiske program, og stabiliseringen og videreudviklingen af partiets organisation. Grundlaget for at udvikle kadrerne er, at vi får disse tre grundlæggende ting til at hænge sammen som en enhed.

Udviklingen af den revolutionære klassekæmper sker ikke i studerekammeret. Forståelsen af livets mangeartede problemer og den politiske kamps betingelser giver praksis os den bedste indsigt i.

Lad mig herefter gøre nogle bemærkninger om det — at stille opgaver. — Der er i øjeblikket rejst en diskussion om, at partiaktivisterne og organisationerne i en vis grad bliver overbelastet.

Jeg er meget enig i, at vi meget grundigt må overveje aktivitetsniveauet, når de enkelte planlægninger finder sted. Jeg vil også gerne tilføje, at omfanget af opgaver, som er stadige og tilbagevendende, naturnødvendigt er blevet større med den ændrede position, partiet har tilkæmpet sig.

Det er klart, at der ikke centralt må stilles flere opgaver, end det rimeligt modsvares med de kræfter, vi samlet råder over. Derfor er planlægning og organisering spørgsmål, som kræver grundige overvejelser. Ikke mindst i den situation, vi befinder os i, må vi undgå unødvendige ophobninger. Der stilles på nuværende tidspunkt afgørende krav til os om udholdenhed. Men vi må ikke af utålmodighed drives til holdninger og arbejdsmetoder, der i længden ikke kan holde.

Kammerater! Vi stillede en ny opgave til løsning fra den 17. februar i år. Det er opgaven med — én gang om måneden at sikre bladet »Kort og Godt« uddelt på arbejdspladserne. Det er en ny opgave og en opgave oven i mange andre. Men hvad er grundlaget?

Det skal vi finde deri — som sikkert også mange af jer har erfaring for — at udviklingen simpelt hen har nødvendiggjort, at vi i langt videre udstrækning får placeret partiets synspunkter direkte på arbejdspladserne.

Da det er en udbytterig erfaring, bevægelsen råder over, at bladarbejde kan være banebrydende for mere organiseret indsats, var det naturligt, at arbejdsformen for at sikre vore synspunkter placeret på arbejdspladserne, netop kom til at finde sit udtryk i et blad.

Der er foreløbig udsendt to numre. Det er klart, at vi ikke bare kan nøjes med at registrere, at de forskellige numre udkommer og bliver uddelt. På et tidspunkt efter, at endnu nogle numre er udkommet, må vi grundigt analysere, hvordan virkningerne har været. Er der resultater at spore af denne indsats? Osv. — Opgaven med bladet er altså at sikre større organisatorisk forankring på arbejdspladserne. At det også har relation til vort virke i fagbevægelsen, skal bare nævnes her. Men derudover spiller det i en videre sammenhæng også en rolle for sammensætningen af partiet — med den direkte forbindelse i arbejderklassen.

Materialet, som er jer tilsendt eller ligger her på konferencen, beskriver partiets situation vedrørende antal af partiorganisationer og antal kammerater i valgte ledelser. Det kan endvidere tilføjes, at der i de ordinære distriktskonferencer deltog mere end 2000 kammerater.

Styrken af et kommunistisk parti måles dog ikke alene ved antallet af medlemmer. Den måles også ved organisationsgraden, ved bevidsthedsniveauet, og derigennem igen ved aktivitetsudfoldelsen. Jeg skal gentage, at det igangværende arbejde for udvikling af kadrer, må videreudvikles. Vi har fået mange gode aktivister, som det nu drejer sig om at gøre til

egentlige agitatorer for partiets program og politik.

Vort parti har udviklet sig. Der er etableret mange nye partiafdelinger. Vi har fået mange nye medlemmer. Grundlæggende for den videre fremtrængen er, at vi i endnu større udstrækning får grundorganisationerne og distrikterne til at udvikle sig som selvstændigt fungerende politiske centre. I den sammenhæng er det nødvendigt at pege på de problemer, der først og fremmest knytter sig til de to største koncentrationer af partiorganisationer — nemlig København og Københavns amt.

Der udfoldes megen god aktivitet. En væsentlig del af denne aktivitet foregår på distriktsplan. Vi skal være opmærksomme på, at det netop i dette udslagsgivende område er meget nødvendigt også at få de mindste enheder til at optræde politisk. Grundlaget for udviklingen af kadrer sker først og fremmest igennem grundorganisationerne. Og problemet knytter sig ikke kun til de to nævnte områder. Det er også spørgsmål man må være opmærksomme på i byer, hvor der fungerer eller burde fungere byledelser.

Men som tidligere sagt: udviklingen af partiet er en proces, men det er jo en fordel, hvis vi tidligt i processen kan se problemerne — og derfor tidligt gribe ind for at sikre den rigtige udvikling.

Skal jeg sammenfatte spørgsmålene, som de står vedrørende partiorganiseringen, i nogle enkelte punkter, må det være omkring følgende: — Udbygning af partiets organiserede arbejde på arbejdspladserne. — Fortsatte bestræbelser for at gøre vore grundorganisationer i alle områder til politisk arbejdende organer.

Derudover stiller partiets fremgang også problemer, som kræver en afklaring, når det drejer sig om forskellige fraktioners placering i for-

hold til centrale organer. Det er således konkret blevet rejst, om de pædagogiske fraktioner ikke burde fungere i forhold til det uddannelsespolitiske udvalg, i stedet for i forhold til det faglige sekretariat. Som sagt er det spørgsmål, som må finde sin løsning i tiden, der kommer.

Lad mig så sige noget om en side af det administrative arbejde, som har stor betydning for organiseringen af arbejdet og den rigtige placering af kammeraterne. Det er arbejdet med vore kartoteker. At betjene sig af og udnytte et kartoteks muligheder kan have uvurderlig betydning, men det kræver forståelse, og det kræver frem for alt en stor arbejdsindsats.

Det er et led i bestræbelserne på mulighederne for en bedre organisering af dele af vort virke, at vi i forbindelse med kortombygningen også har lagt vægt på en ajourføring af kartoteket. Om hensigten bliver nået, kan vi ikke fastslå endnu. Skal arbejdet med kartotekerne have værdi, må oplysningerne være præcise, og forandringer må registreres så hurtigt som muligt.

I mapperne ligger der, som tidligere nævnt, forskellige forslag. Der ligger også to forslag, som knytter sig til økonomi. Det ene er vedrørende garantfonden, og det andet vedrørende indsamlingen til Land og Folk.

Jeg skal ikke trække tiden ud med en række tal. Men det er klart, at den almindelige udvikling også stiller stadig større krav til såvel bladets som partiets økonomi. Udvidelsen af Land og Folks sidetal, som blev gen-

nemført i december måned, vil på årsbasis koste omkring 400.000 kroner, og det skal jo hentes hjem på en eller anden måde. Forslaget vedrørende garantfonden går som bekendt ud på at hæve målet til mindst 100.000 kroner om måneden. I de to første måneder i år blev der indbetalt henholdsvis 106.026,20 kroner, 95.300,55 kroner og nu 98.000,00 kroner.

Det er altså et meget realistisk forslag, der er stillet.

Vedrørende indsamlingen er der kun stillet forslag om terminen. Det er klart, at spørgsmålet om mål snart vil presse sig på. Vi skal anbefale, at konferencen vedtager de fremlagte forslag.

I fortsættelse af bemærkningerne om økonomi skal det også siges, at når der i mapperne ligger et ark med gengivelse af en side af en regnskabsbog, er det for at illustrere, at vi også kunne tænke os, at alle afdelinger nåede frem til at benytte et regnskabssystem, nogenlunde som det skitserede. Det ville give lettere mulighed for kontrol fra distriktsledernes side, hvis regnskabsføringen var ensartet fra afdeling til afdeling.

Og lad mig så endelig slutte, som jeg begyndte, med at citere vort programforslag:

»Kommunisterne ser det som deres stadige forpligtelse at arbejde så godt og rigtigt, at deres parti vinder tillid og styrke til at løse opgaverne som førende kraft i arbejderklassens og folkets kamp.«

Kammerater! Lad konferencen bidrage dertil.

